

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. július

Adventszemle

AZ EGYHÁZ ISKOLÁJA

és az egyház – a misszió iskolája

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

20

24

31

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

Iskola

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Eseménynaptár 2013 augusztusára

8 Alapcikk

Emanuel Sălăgean

Az egyház iskolája és az egyház – a misszió iskolája

11 Ismerjük meg adventista családunkat

- A brassói „Maranatha” gyülekezet
- Lettország

12 Adventista Teológiai Intézet

Adventista Teológiai Intézet – Képezd az elmédet

14 Adventista Teológiai Intézet

Adventista Teológiai Intézet – Add tovább az értékeket és valld meg hitedet

16 Adventista Teológiai Intézet

A leggyakoribb kérdések az Adventista Teológiai Intézettel kapcsolatosan

18 Bibliai történelem

Traian Aldea

Az izraelita Jeruzsálem

20 Bibliai dosszié

Florin Lăiu

Mindkét lábára sánta (I)

22 Adventist World

Ángel Manuel Rodríguez

Mond-e valamit a Biblia az ufókról?

23 Nékem az élet Krisztus

Mezei Áron

Mit kerestek?

24 Jelenkori történelem

Gheorghe Modoran

Az Adventista Egyház nemzetközi kapcsolatai a romániai kommunista rendszer első évtizedében

26 Misszióapló

Elena Florea

Én nem a könyvevangélista munkát választottam, hanem elhatároztam, hogy oda megyek, ahova Isten küld

28 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

A hét trombitaszó

30 Gyermeekoldal

Alina Chirileanu

Kinek a fia volt? Még hogyan nevezik őket?

31 Szívtől szívnek

Ellen White

Nincs vesztegetni való idő

Borító fotó: Emanuela Jalbă

2013. július. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Ștefan Tomoiogă, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Papp Andrea, Szerkesztette Bartha Sándor, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Iskola

Évekkel ezelőtt egy nagyobb városban laktam, és általában vasárnap utaztam vidékre, meglátogatni édesanyámat, aki távozáskor mindig élelemmel töltötte meg az autóm csomagtartóját. Egyik alkalommal, miközben csomagjaimat cipeltem fel a lakásomba, a bejárat előtt egy gyereksereg állta el az utamat. Az egyik kislány megkérdezte:

– Mi van a palackban?

A kezemben egy palack tehéntej volt.

– Tej – válaszoltam.

– Honnan van?

– A tehéntől?

A kislány elnevette magát.

– Miért nevelsz? – kérdeztem.

– Rajtad neveltek, mert azt mondtad, hogy ez tehéntej...

– Na és te, mint gondolsz, ki készíti a tejet?

Elcsodálkozott a kérdés hallatán, aztán teljes bizonyossággal válaszolt:

– Az élelmiszerbolt. Hát ki más készítené? De te ezt nem tudtad?

Most én kezdtem szórakozni. Egy nagyobb gyerek próbált közvetíteni és közbeszólt:

– Uram, hagyja, mert még nem jár iskolába és nem tudja, hogyan állnak a dolgok! Az iskolában majd meglátja, hogy milyen is az élet!

Jelentéktelen történetnek tűnik, ám nagyon jól példázza, hogy az ember számára az iskola a kiegyensúlyozott lét feltétele. Az élet iskoláját előre beprogramozott ösztönökkel kezdjük el, amelyek a túlélésben segítik a magzatot az anyaméhben, majd amikor világra jön, megkezdje az anya iskoláját, majd a családi iskolát, aztán az otthoni hét évet, és csak azután következnek az általános iskola, a líceum és felsőbb iskolai évek, s így az ember belép az emberiség és az egyetemes létezés kultúrájának könyvtárába. És, ahogy mondani szokás, az ember holtáig tanul. Egyes pedagógusok azt mondják, hogy az iskola a történelem hozadéka. Mások pedig azt állítják, hogy ésszerű szükséglet és a tudományos felfedezések eredménye. A Biblia azonban mást mond. A nő teremtésének leírásában, 1Móz 2:19 versében, az első tanítási alkalomról, az első iskoláról esik szó: „És formált vala az Úr Isten a földből mindenféle mezei vadat, és mindenféle égi madarat, és elvivé az emberhez, hogy lássa,

minek nevezze azokat; mert amely nevet adott az ember az élő állatnak, az annak neve.”

Úgy gondolom, hogy az angyalok társaságában kezdte az ember tanulmányozni az isteni tananyagot, bővítette szókincsét, fedezte fel a részleteket és hasonlította össze mindezeket saját szükségleteivel, hogy felfedezhesse az élőlények erényeit és nevet adhasson nekik. Édeni értelemben véve, ahhoz hogy nevet adhass valakinek, előbb egy iskolát kellett kijárnod. Isten előbb Ádámmal kijáratra az iskolát, bővítette ismereteit, majd adta neki az asszonyt, Évát. Következett a házasság, és amint az első emberpár belépett a szombat iskolájába, kiképzést kaptak a családi iskolában, hogy szülőkké válhassanak.

Közülünk némelyek nem társítják az üdvösséget az iskolához, ám szerintem tévednek, mivel mindez szorosan összefügg az ismerettel. A Biblia vallása a könyv, az Isten-ismeret és a teremtés vallása. Isten és a megváltási terv megismerése által ismerjük meg az örök élet titkait.

Hós 4:6 versében Isten megdorgálja a papokat, akiknek az lett volna a feladatuk, hogy tanítsák a népet: „Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged, hogy papom ne légy.”

Jézus így imádkozott az egységért: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust” (Jn 17:3).

A kínai bokszlerázadás idején a buddhista papok felkelést szítottak a keresztény misszióállomások, de főleg az iskolák ellen. Egy ilyen iskolába betörve legyilkolták az európaiakat, a kínai tanulókat pedig arra kényszerítették, hogy tagadják meg Jézust. Ám ezek a tanulók azzal az érvel utasították vissza a buddhistákat, hogy abban az iskolában, ahol Jézusról tanulnak, megtalálták az élet egyetlen értelmét. „Nem hagyhatjuk el az iskolát, mert ez öngyilkosságot jelentene számunkra. Inkább meghalunk, mert ez azt jelenti, hogy átmegyünk a halálból az életre” – mondták. És meghaltak, de példát adtak nekem és neked. „Mert ezekben telik kedvem, azt mondja az Úr” (Jer 9:24 u. r.). ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Magyar ajkú lelkészek továbbképzője Marosvásárhelyen

A Szász Ernő lelkész vezette Etnikai Csoportok Osztály (Román Unió) programtervezetében meghonosodott immár negyedik éve a magyar lelkészek háromnapos továbbképző tanfolyama. Az idén Marosvásárhely volt ismét kijelölve, hogy otthont adjon a Bánáti, Dél- és Észak-Erdélyi Egyházterületekből érkezett közel 30 lelkésznek 2013. június 3-a és 5-e között, akik örömmel fogadták az anyanyelvükön tartott előadásokat.

A meghívott előadók listáján két neves magyarországi személyiség szerepelt: dr. Szigeti Jenő, emeritus professzor és dr. Tokics Imre, főiskolai tanár.

A dr. Szigeti Jenő által megtartott kurzusok a hármasközi üzenet hermeneutikai alapjait és meganarratív értelmezését, az első angyali üzenet apodiktikus felszólítását vázolták fel. Majd választ találtunk a második és harma-

dik angyali üzenet alapvető kérdéseire: Miért omlik le Babilon, és miért nehéz kifutni belőle? Kegyelem-e az ítélet?

Dr. Tokics Imre színvonalas előadásai ilyen témákat érintettek, mint: A kód: az Ószövetség; Jeremiás, a válság prófétája; A menedékvárosok – az ítélet és kegyelem; A menedékvárosok tanítása régen és most.

A két csodálatos tanár előadásai során „pihentetőként” nagyon sok értékes, időszerű, hasznos és csakis rájuk jellemző módon elmondott tanácsot is elővettek tarsolyukból.

Szász Ernő lelkész, a rendezvény irányítója ezt nyilatkozta: „Örülök, hogy ezekben a napokban a Román Unió Etnikai Csoportok és a Lelkészegyesület szervezésében sor került immár negyedik alkalommal a magyar ajkú lelkészek továbbképzőjére. Az ilyen jellegű találkozók célja a teológiai nyelvezet

elsajátítása anyanyelven. Meggyőződésem az, hogy a két bemutatott téma hozzájárult a jelenlévő lelkészek lelki és szakmai fejlődéséhez, és az együtt eltöltött idő pozitívan fog tükröződni szolgálatukban.”

A magyar lelkészek nagyra értékelték a továbbképző tanfolyamokat. Számukra már csak így teljes ezentúl a kép, ha évente legalább egyszer (habár többen hangot adtak ismét annak, hogy jó lenne többször is) összegyűlnek, és sajátos módon, anyanyelvükön ismerkedhetnek meg mélyebben Istennel, a Biblia titkaival és egymással is. Ezt az igényt az idén teljes mértékben betöltötték dr. Szigeti Jenő és dr. Tokics Imre jól dokumentált kurzusai. Köszönjük a szervezők és előadóink fáradozásait, és türelmetlenül várjuk a legközelebbi ilyen jellegű találkozót!

Tamási Károly, Kommunikációs Osztály, Dél-Erdélyi Egyházterület

A konstancai TABITA műhely.....

A konstancai TABITA szabóműhely célja, hogy segítsen a hátrányos helyzetű személyek szükségletein. Mintegy 15 önkéntes dolgozik itt. Megjegyezzük, hogy munkájukért ők nem kapnak fizetést, egyedüli elégtételük a másokon való segítségnyújtás általi Isten-imádat öröme. A kapott adományokat teljes mértékben az újabb darabok elkészítéséhez szükséges anyagok megvásárlására fordítják. Az eddigi missziómunka eredményeképpen megemlíthetjük

15 romániai szervezet és alapítvány támogatását: ez több mint 43 projektet és körülbelül 3200 ruhadarab elkészítését jelentette. Ezért elsősorban Istené a dicséret, de köszönetet mondunk azoknak is, akik különböző formában segítettek munkánkat.

Ha szíved együtt dobban ezekkel a tervekkel, és ha együtt érzel a szükségben levőkkel, akkor (1) önkéntesként te is dolgozhatsz a TABITA műhelyben; (2) felajánlhatod ruhaanyagot, var-

rógépet vagy egyéb kelléket; (3) adományaidal támogatathatod a TABITA műhely tevékenységét

További tájékoztatásért hívd a következő telefonszámokat:

+40 (727) 249 491 (Luminița Pantilie),
+40 (724) 672 905 (Georgeta Bălan) vagy
+40 (752) 265 265 (Magdalena Mărăcine).

Ha ismersz nehézségben levő személyeket, ne késlekedj, értesíts minket. Várunk, mert érted vagyunk itt!

Az adventisták NEM-et mondanak a nők elleni bántalmazásnak (ENDITNOW)

A nők ellen elkövetett erőszak különböző formái gondot jelentenek világszinten, gazdasági helyzettől, vallási hovatartozástól vagy földrajzi területtől függetlenül. Ez az emberi jogok megsértésének legelterjedtebb formája, mely számtalan életet összetör, megosztja a társadalmat és akadályozza a fejlődést. Különböző formákban nyilvánul meg:

családon belüli visszaélések, nemi erőszak, az iskolás lányok illetve a női alkalmazottak szexuális zaklatása, stb.

Az ENSZ felmérése szerint három nőből egy biztosan találkozott élete során a testi bántalmazás vagy a nemi erőszak valamilyen formájával. A 15 és 44 év közötti nők körében az erőszak különböző megnyilvánulásai több ha-

lálós áldozatot követelnek, mint a daganatos betegségek, a malária, a közúti balesetek és a háborúk együttesen.

Amikor az erőszakot és a visszaéléseket megtürik a gyülekezetben is, akkor ezzel Krisztust bántják meg. Mindez túlságosan súlyos teher a női személyek számára.

Az ENDITNOW egy figyelemfel-

keltő kampány arra vonatkozóan, hogy véget kell vetni a nők és a lányok ellen elkövetett erőszak mindenféle formájának. Célja, hogy az adventistákat és más közösségeket e kérdés megoldására készítse.

A Hetednap Adventisták hirdetik minden lény értékét és méltóságát, s visszautasítják az erőszak minden formáját: a hatalommal való visszaélést, a nők, férfiak és gyermekek ellen elkövetett erőszakot, a nemi erőszakot

és a megcsonkítást, a lelki, vallási vagy másfajta terror alkalmazását, stb.

További részletek a következő oldalakon:
www.enditnow.org, www.ifaces.me/ro,
<http://www.thesevencampaign.com/>

A romániai ADRA és a bukaresti ASVSU önkéntesei ismét sikeres tanévet zártak, az elsősegélynyújtás elsajátítását célzó tanfolyamok megtartásában

2013. június 9-én, vasárnap, a romániai ADRA, az ASVSU közreműködésével sikeres tanévet zárt, melyben az elsősegélynyújtás elméleti és gyakorlati ismereteit osztotta meg különböző tanfolyamok keretén belül az érdeklődőkkel.

„Ebben az évben megalakultak és kiképzést kaptak az első olyan önkéntesek, akik pszichológiai elsősegélynyújtásra szakosodtak, és akik nem csak az áldozatok és hozzátartozóik részére nyújtanak segítséget, hanem a mentésben résztvevők számára is.

A 2012–2013-as felkészítő év mintegy 100 végzősére a Segélyhívó Rádiókommunikáció és Rádióamatőr szakkvizsga vár, amely 2013. július 10-én lesz megtartva az ANCOM (Kommunikációt Szabályzó Nemzeti Hivatal) közreműködésével. Ezt követően kerül sor a záróvizsgára” – jelentette ki Vasile Grosșiu úr, az ASVSU elnöke.

A romániai ADRA és az ASVSU közösen indították ezt a tervet, melynek célja olyan önkéntes mentőcsoportok kiképzése, akik katasztrófahelyzetek esetén kiegészíthetik a hivatalos

mentőcsapatokat, mivel pillanatnyilag, nagyon kevés képzett mentőegység létezik, így számuk szükség esetén kevésnek bizonyul.

A Parlament épülete adott otthont a Jurnalul Libertății de Conștiință könyv bemutatásának

„A közös fejlődés érdekében nyílt párbeszédre van szükség az állam és a vallási élet szereplői között. A társadalmi fejlődés egyik forrása a vallási sokszínűség. A vallási és kulturális sokféleség kezelése jelenti e jelenség társadalmi életre kifejtett befolyásának elismerését. Ugyanakkor, ennek figyelmen kívül hagyása megfosztaná a társadalmat a fejlődéshez és a demokrácia gyakorlásához szükséges hasznos eszközöktől” – jelentette ki Titus Corlățean, Románia külügyminisztere, a parlament által szervezett, „Vallásszabadság, az egyedítől az általánosig. Világszéles megközelítés” című tudományos előadássorozatának nyitóbeszédében.

Ez a kijelentés egy tág körű megbeszélés kapcsán hangzott el, melyen a nemzeti és nemzetközi akadémiai körök kimagasló képviselői is részt vettek.

Ugyanakkor nagy lelkesedéssel fogadták a Jurnalul Libertății de Conștiință könyvet, mely az első ilyen mé-

retű hazai próbálkozás, mely teret és figyelmet biztosít a vallási- és lelkiismereti szabadság különböző szempontjainak kifejezésére, ugyanakkor a román akadémiai körök számára is jelentős kiadványt jelent az alapvető emberi jogok és szabadságok témakörében. Ez a több mint 700 oldalas könyv 50 hazai és külföldi neves sze-

mélyiség hozzájárulásával készült, akik különböző témakörökben fejtették ki véleményüket.

Daniel Barbu, Románia kulturális minisztere, a közeljövő kihívásaira is

felhívta a figyelmet: „Előrelátom, hogy életünk során bizonyos érdekszférák között zajló egyfajta versenynek, sőt bizonyos ellentéteknek leszünk tanúi. Azt hiszem, hogy egy adott pillanatban az állam kénytelen lesz beavatkozni az egyházak életébe.”

Nicolae Păun képviselő, az emberi jogok, felekezetek és nemzeti kisebbségek bizottságának elnöke kijelentette: „A szabadság, különösen a vallásszabadság tiszteletben tartása a modern világ egyik legnagyobb kihívása.”

Mihai Răzvan Ungureanu szenátor hozzászólásában hangsúlyozta: „Az oktatási rendszer nem tette meg a kellő lépéseket a változatosság kultúrájának kialakítása érdekében. Jó lenne, ha minden felelős tényező részt venne a közvitában. A politikusok nem értik meg, hogy a felekezetek közötti párbeszédben mások szabadságának elismerése sok esetben többet jelent a kegyelnél.”

Ez az esemény jelentős mértékben növelte a Romániáról kialakított kép jó irányba való fejlődését, a tudományos

értekezések magas akadémiai szintje valamint a neves akadémikusok hozzáállása által, akik érdeklődést mutattak

az emberi jogok általános témakörében, de különösképpen a lelkiismeret- és vallásszabadság kérdéseiben.

Forrás: Adventista Info 637/2013. június 12.

„Megismerve azonosságunkat, újra felfedezzük küldetésünket” – az adventista etnikai csoportok találkozója

A romániai Hetednapos Adventista Egyház 15%-a az országunkban élő 18 etnikai csoport valamelyikéhez tartozik, melyből legtöbben magyarok, romák és ukránok. Országos szinten (unió), de egyházterületi szinten is működik a Etnikai Csoportok Osztálya. Ennek feladata az egyház lelki és missziós fejlődése az egész ország területén, valamint a multikulturalizmus támogatása.

A romániai Adventista Egyház Etnikai Csoportok Osztálya, Szász Ernő ve-

zetésével, 2013. június 16–17-án szervezte meg Méhkerten az első találkozót, „Megismerve azonosságunkat, újra felfedezzük küldetésünket” címmel, melynek témája a gyülekezetben és a társadalomban élő kisebbségi csoportokhoz való keresztény viszonyulás és hozzáállás volt.

A hét szemináriumot külföldi meghívottak tartották, többek között Ernest Castillo alelnök, Etnikai Csoportok Osztály, Észak-Amerikai Divízió, és Samuel Neves, a „Wimbledon Interna-

tional” angliai gyülekezet lelkésze, egyházunk egyik kutatója. A Mt 24:14 versének beteljesedéséről beszéltek, aláhúzva a kultúrák közötti párbeszéd fontosságát, és saját tapasztalataikat bemutatva gyakorlati tanácsokkal is szolgáltak.

Az öt egyházterületből érkezett több mint 30 résztvevő lelkész, vezető szolgálattevő és laikus nagy érdeklődéssel hallgatta az előadásokat és mindannyian felüdítő áldásban részesültek.

Forrás: Adventista Info 637/2013. június 21.

■ VILÁGEGYHÁZ

70000 adventista személy bevonásával készített tanulmány igazolja a vegetáriánus életmód előnyeit

Az Amerikai Orvosi Szövetség egyik napilapja, a JAMA Internal Medicine, által június 3-án közölt tanulmány szerint, a tanulmányozott időszakban (6 év) a vegetáriánusok körében 12%-al kevesebb haláleset fordult elő, mint a nem vegetáriánus lakosság körében.

Az Amerikai Egyesült Államok Nemzeti Egészségügyi Intézete által támogatott tanulmányt a Dél-kaliforniai Loma Linda Adventista Egyetem kutatói végezték. 73308 adventista személy életmódját figyelték meg, akik különböző mértékben követték az egyháznak, a növényi étrendre való áttérésre vonatkozó tanácsait.

„Az eredmény kimutatta a vegetáriánus étrendnek az emberi szervezetre kifejtett jótékony hatásait” – jelentette ki dr. Michael Orlich, a tanulmány vezetője, majd így folytatta: „az emberek figyelembe kellene vegyék az eredményeket, mivel ezek az étkezéssel kapcsolatos mindennapi döntéseinkre vonatkoznak.”

Orlich, a Loma Linda Egyetem Orvosi Központjában, a megelőző orvoslás témakörében zajló rezidensi oktatás igazgatója.

A kutatók elmondták, hogy az egészségre gyakorolt jótékony hatás a férfiak esetében hangsúlyozottabb. Még

nem tisztázott, hogy a nők esetében miért kevésbé hatékony a vegetáriánus étrend alkalmazása. A következő tanulmányok a különböző élelmiszerek, nemek szerint kifejtett hatásának kutatására fektetik a hangsúlyt.

Dr. Kathleen Kuntaraf, a világszerte Adventista Egyház Egészségügyi Osztályának társigazgatója kijelentette, hogy a vegetáriánus táplálkozás az egészséges életmód része. „Egyre többen ismerik el, hogy 150 éves múlttal rendelkező elveink valóban tudományosak” – mondta.

Forrás: Adventista Info 635/2013. június 7.

Jamaicában egy látási fogyatékkal élő adventista személy lett a Szenátus elnöke

A adventista Floyd Morris történelmet írt múlt héten Jamaica Parlamentjében, mivel ő az első látási fogyatékkal élő személy, aki a Szenátus elnöke lett. A 44 éves Morris testvért a tartós fogya-

tékkal élő személyek jogainak védelmezőjeként ismerik a Karib térségben.

Május 17-én, a beiktató beszédében Mik 6:8 versét, a múlt heti szombatis-kolai tanulmány aranyközvetítő idézte:

„Megjelentette néked, oh, ember, mi legyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jáj a te Isteneddel.”

Morris egy interjú során azt mondta, hogy kinevezése Isten hűségének a bizonyítéka annak ellenére, hogy ő évekig nem ismerte fel élete célját: „Még egyszer megbizonyosodtam róla, hogy az én Istenem valóságos” – mondta.

Portia Simpson-Miller, jamaicai miniszterelnök kijelentette: „mindig csodáltam Morris szenátor úr elvhűségét, fegyelmzettségét és kiállását. Hiszem, hogy a Szenátusnak csak előnye származhat az ő kinevezéséből, és nem kétkedem abban, hogy továbbra is sok jamaicai és a világ más tájain élő embert fog inspirálni Morris.”

Morris testvér, egy hályog miatt, 17 éves korában kezdte elveszíteni látását, majd hat év múlva teljesen megvakult.

Everett Brown, a jamaicai Adventista Egyház elnöke kijelentette, hogy

az országban élő több mint 270000 adventista joggal büszkélkedhet Morris kinevezésével. „Fogyatékosága ellenére Morris szenátor minden esetben bizonyította Istenbe vetett hitét, és a korlátolt lehetőségek dacára mindig is hitte, hogy sikerül elérnie célját.”

Jamaica összlakosságának mintegy 10%-a adventista, a hívők nagy része kimagasló tisztségeket tölt be úgy az állami intézményekben, mint a magánvállalkozások terén. Az ország főkor-mányzója, Sir Patrick Allen, szintén adventista.

Forrás: Adventista Info 634/ 2013. május 31.

■ KÖZLEMÉNYEK

Jelentős változások a 2013-as eseménynaptárban.....

A 2013-as év eseményeinek jobb megszervezése érdekében az Unió Végrehajtó Bizottsága a következő módosítások mellett döntött:

1) Az imahét megtartására november 23–30 között kerül sor. Ez a változtatás csak a 2013-as évre vonatkozik,

mivel a decemberi hónapban nagyszabású evangélizációs kampányra kerül sor, amelyre várjuk az egyháztagok hozzájárulását is.

2) A Keresztény Sáfárság Napja október 26-án lesz megtartva.

3) A Prófétaság Lelkének Napja, amelyet Ellen White munkásságának szentelünk, december 7-én lesz megtartva.

Következő számainkban visszatérünk ezekre a változtatásokra.

Egyedülálló személyek találkozója

A cernicai Adventista Teológiai Intézet idén augusztus 16. és 17-én tartja, a „Rebeka” Egyesület szervezésében, az egyedülálló személyek éves találkozóját.

A „Rebeka” Egyesület az egyedülálló (nőtlen illetve hajadon; elvált vagy

özvegy) személyek szükségleteit tartja szem előtt.

A találkozó célja, hogy az egyedülálló személyek a közösségi alkalmakon együtt imádkozzanak, énekeljenek és ismerkedjenek egymással. Az ilyen alkalmak során szép barátságok fűződ-

nek, melyek akár házasságkötéssel is végződhetnek.

Szállás: 35 RON/nap/fő. Ételt nem szolgáltatnak fel.

Érdeklődni: Daniel Duță, telefonszám: 0740-115166; e-mail: daniel.duta@institutadventist.ro.

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2013 AUGUSZTUSÁRA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
július 30 – augusztus 4.	Adventista Ifjak Európai Kongresszusa	Újvidék, Szerbia	P. Tompkins, TED S. Sigg, EUD
augusztus 14–18.	Országos Ösker Tábor	Olténiai Egyházterület	Robert Holbrook, lelkész
augusztus 19–24.	Angol nyelvtábor	Moieciu	Livia Manea, Munténiai Egyházterület
augusztus 25–31.	Ifjúsági tábor	Moieciu	Gabriel Iarca, Munténiai Egyházterület

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

Az egyház iskolája és az egyház – a misszió iskolája

Két intézmény, ugyanaz a küldetés

Azt hiszem, hogy „Az egyház iskolája és az egyház – a misszió iskolája” kijelentés kellene, hogy kifejezze a szülők, az adventista tanintézmények oktatói, a lelkészek és az egyház képviselői látásmódját az egyház és az adventista oktatás közötti viszonyról. A mi volt előbb kérdésre – az iskola vagy egyház? –, az intézmények szemszögéből nézve, a válasz rendkívül összetettnek tűnik. Amennyiben az Adventista Egyház és az egyház oktatási intézményei létezésének célját és küldetését tartjuk szem előtt, a válasz egyszerű. Ilyen értelemben az egyház és az iskola célja ugyanaz – az evangélium hirdetése a bűnös ember megmentése érdekében. Hatékonysága arányos a közös célra való odaszentelődéssel, és az „egység a sokféleségben” bibliai elv elsajátításával. Különbségeket csupán a működési rendszerek mutatnak. Az egyháznak nevelői szerepe van, míg az iskola a legmegfelelőbb közeg annak az oktatói és nevelői felelősségtudatnak a gyakorlására, amelyre az egyház adventista felnőttjeinek, ifjainak és gyermekeinek szüksége van. Az egyház-iskola kapcsolat más szempontjai, mint a szervezési vagy a közigazgatási kérdések, akkor kristályosodnak

ki, amikor egységesen szem előtt tartjuk közös célunkat, a missziót. Mi több, amikor az egyház azon céljáról beszélünk, amelyet a mi Urunk Jézus Krisztus bízott ránk, akkor a prédikálás¹ és az oktatás mellett az egészségügyi nevelésre is utalnunk kell.

Igehirdetés, gyógyítás, tanítás

Amikor az evangéliumokban az Úr Jézus Krisztus munkásságát figyeljük, három fő tevékenységi területet fedezhetünk fel, amely által Ő az evangélium üzenetét közvetítette. Annak ellenére, hogy a legtöbb keresztény tudatában Jézus mint prédikátor vagy igehirdető jelenik meg, Ő a gyógyításra és tanításra is figyelt. A külső szemlélő nézőpontjának függvényében, különböző álláspontok születhetnek a Megváltó munkásságának hármas irányára vonatkozóan. Ennek ellenére, egy tárgyilagos felmérés végkövetkeztetése nem lehet más, mint hogy e hármas tevékenységi kör tökéletes összhangban áll egymással. Ezt fogalmazza meg a Jézus által kijelentett munkaelv: „ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni” (Mt 23:23).

Függetlenül attól, hogy a Prédikátor, az Orvos vagy a Tanító képe áll előttünk, az Úr Jézus Krisztus Isten Fia, a Megváltó. Lehetséges, hogy Szabadítónk sikeres munkásságának az lenne a másik titka – mely ugyanakkor hatalmas kihívás napjaink egyháza számára –, hogy újraértékeljük a prédikálás, az orvosi misszió és a nevelés-oktatás-tanítás összefüggéseit?

Az Apostolok Cselekedetei és az apostoli levelek leírása alapján láthatjuk, hogy a tanítványok átvették Krisztus munkamódszereit. Az első gyülekezetekben sikeres prédikátorokat talá-

1. A prédikálás szó ebben az esetben evangélicizációs munkára, istentiszteletre és a gyülekezetekben vagy más missziós központokban zajló ismeretterjesztő tevékenységekre utal.

Fotó: Emanuela Jalbă

lunk (Csel 2:22-41; 18:24) és világos utasításokat az igehirdetéssel kapcsolatban (2Tim 2:15; Tit 1:9; 2:1). Az első keresztényekről szóló bibliai leírásokban ugyanakkor sűrűn fellelhetők a jótékonyosság és a gyógyítás beszámolóit (Csel 3:7-8; 5:12,15-16; 6:1; 8:6-8; 9:36,39). Az első keresztények egy pillanatig sem tévesztették szem elől azt a felelősségüket, hogy olyan tanítókat képezzenek ki, akik megfelelő tanítást mutassanak be az Isten akarata szerinti egyház fejlődése érdekében (Ef 4:11; 2Tim 2:2). A kereszténység első századaiban a munka mindhárom vetülete jelen volt a hívők életében.

Az Adventista Egyház már megalakulásától kezdve a misszióra fektette a hangsúlyt, és ilyen irányba kezdte fejlődését. Az adventisták egy csoportja már 1853-ban megszavazta egy könyvkiadó létrehozását, amely hivatalosan 1863-ban alakult meg, a Generál Konferencia megalakulásával egy időben. Három év múlva, 1866. szeptember 5-én nyitotta meg kapuit, Battle Creekben, az első adventista szanatórium. Az első adventista iskola pedig 1872-ben alakult. Az Isten által ránk bízott feladat betöltése érdekében, az Adventista Egyház napjainkban 80 könyvkiadót, 543 kórházat, klinikát illetve egészségközpontot, valamint 7883 tanintézményt, iskolát, kollégiumot és egyetemet működtet.

Romániában, az Adventista Egyház megalakulásának kezdetétől szem előtt tartották a világszinten már alkalmazott hármas irányvonalat. Amikor 1921-ben megalakult az unió, eldöntötték egy könyvkiadó, egy szanatórium és egy iskola létrehozását. Néhány év múlva

ezek az intézmények már működésbe lendültek, nagymértékben segítve az Úr munkájának előrehaladását.

Végül, két tisztázandó kérdés. Elsősorban, a prédikálás-gyógyítás-oktatás felsorolás sorrendje szigorúan formai megfontolásból ered, melynek kiváló oka az az elismerés, amelynek a prédikálás és a gyógyítás munkája örvend, az oktatási erőfeszítésekhez képest. Ne tévesszük szem elől, hogy amikor a misszió egységének bibliai példáját követjük, a munka minden ága egyformán fontos a siker elérése érdekében, és valamely rész elhanyagolása nehezíti az előrehaladást, és végül kudarchoz vezet. Másodsorban, a Bibliában és a Próféataság lelkében is jelen van az az egymással összefüggő, és egymást kiegészítő kapcsolat,

Fotó: Emanuela Jalbă

amely a munka mindhárom irányában (a személyek és az intézmények között egyaránt) tapasztalható. Említsük meg példaként azt a kapcsolatot, amely Lukács doktor és az igehirdető-tanító Pál között volt. Ugyanakkor az apostolok és a többi vallási vezető mindvégig szem előtt tartotta a prédikálás, a gyógyítás és a vezetőképzés hármasságát.

Egység több misszióvezető érdekében

A rendszerváltást követő években a szabad vallásgyakorlás előnyeinek örülhettünk, de szembe kellett néznünk az egyházban a képzett vezetők hiányával. Egyre nagyobb szükség van az adventista oktatásra. Az adventista oktatási rendszer, a lassú fejlődés és a történelmi vagy egyházi körülmények ellenére is, hozzájárult a lelkészhiány csökkenéséhez – legalábbis Romániában. Azonban továbbra is szükség van arra, hogy az egyház oktatási intézményeiben dolgozó vezetőket – oktatókat, tanítókat, tanárokat, nevelőket, misszionáriusokat és szociális munkásokat – képezzünk ki, mivel ezek működése elengedhetetlenül szükséges az evangélium hirdetése szempontjából. Vagy egy másik történelmi pillanatra várunk, amely majd meggyőz arról, hogy többet kell befektetnünk az oktatási munkába?

Az egyik legismertebb kép, amelyet a Biblia a hatékonyan működő egyház működési elvének szemléltetésére használ, az emberi test. A szervezet minden egyes alkotórésze hozzájárul az egész fenntartásához és amennyiben egy tag szenved, az egész test együtt szenved vele. Ez a kép sokkal életszerűbbnek tűnik, ha az egyház növekedéséről, a vezetők képzéséről vagy az evangélium hirdetéséről fenntartó intézmények fejlődéséről beszélünk. A Megváltó és az első keresztyének munkamódszere szerint a prédikálás, a gyógyítás és az oktatás összhangban működött.

Isten áldása és az ígéretekben megjelenő eredmények hangsúlyozták, hogy a siker akkor biztosított, amikor engedelmessé válnak Isten Igéjének és betöltjük azt.

Az Adventista Teológiai Intézet mottója magában foglalja ezt az egységet, és követi a Megváltó munkamódszerét még akkor is, ha inkább a lélek gyógyítására fekteti a hangsúlyt. A következőkben bemutatásra kerülő tervezetek, illetve belső események azokat az irányelveket példázák, amelyek által az adventista oktatási elvek életre kelnek a diákok tanulmányi éve alatt felhalmozott tanulási tapasztalatban. Ugyanakkor azt is hangsúlyozzák, hogy az egyház és az iskola között létezik az a viszony, amely segíti úgy az oktatási tevékenységek előrehaladását, mint az egyház küldetésének betöltését. ■

Az Adventista Teológiai Intézet mottója magában foglalja ezt az egységet, és követi a Megváltó munkamódszerét még akkor is, ha inkább a lélek gyógyítására fekteti a hangsúlyt. A következőkben bemutatásra kerülő tervezetek, illetve belső események azokat az irányelveket példázák, amelyek által az adventista oktatási elvek életre kelnek a diákok tanulmányi éve alatt felhalmozott tanulási tapasztalatban. Ugyanakkor azt is hangsúlyozzák, hogy az egyház és az iskola között létezik az a viszony, amely segíti úgy az oktatási tevékenységek előrehaladását, mint az egyház küldetésének betöltését. ■

Emanuel Sălăgean
lelkész, az Adventista
Teológiai Intézetet
népszerűsítő Osztály
vezetője.

A brassói „Maranatha” gyülekezet

A brassói adventista gyülekezet története távoli gyökerekig nyúlik vissza. Ezen a vidéken Wilhelm Tentesch volt a munka előfutára, aki Kolozsváron, L. R. Conradi lelkész által ismerte meg az advent üzenetet. 1900-ban szervezték meg a brassói és a fogarasi gyülekezeteket. A kor jelentéseiből értesülünk arról, hogy Brassóban 1903-ban 8, 1908-ban 22, 1910-ben pedig 36 tag alkotta az adventista közösséget.

A következő években a gyülekezet taglétszáma jelentős mértékben növekedett. Különböző helyeken gyűltek össze. Lényeges szerepet játszott ebben, az 1922-ben megkeresztelkedett Nicolae Ghițoc cipésmester tevékenysége, aki sok lelket vezetett Krisztushoz. A gyülekezet hosszú ideig a Közép utca 1. szám alatti épületben volt, majd 1961-ben megvásároltak egy csúrt ugyanabban az utcában, a 47. szám alatt, amelynek helyén 1974-ben kezdték el a jelenleg is álló épület munkálatait. A taglétszám akkorra már 280-ra növekedett. Az imaház felszente-

lésére 1976. augusztus 6-án került sor. Ezen az ünnepélyes alkalmon az Euro-Afrikai Divízió bizottsága is részt vett.

Az elkövetkező időszakban Isten gazdagon megáldotta a gyülekezetet és a taglétszám egyre növekedett. 1992-ben a Generál Konferencia elnöke is részt vett az egyik keresztségi istentiszteleten, melyen 80 személy kötött szövetséget Istennel. Egy évvel később a gyülekezet már 680 tagot számlált. Ennek eredményeképpen, Brassóban két másik imaház építését is elkezdték: a magyar nyelvű „Sion”, és a román nyelvű „Cantacuzino” gyülekezetet.

Jelenleg, a brassói „Maranatha” gyülekezet 327 tagot számlál. Egy erős, élő gyülekezet, ahova szombatról szombatra örömmel jönnek el a szülők, gyerekek és nagyszülők, hogy imádják a mi csodálatos Istenünket.

*Iared Azamfirei lelkész,
Dél-Erdélyi Egyházterület*

Lettország

A Lett Köztársaság a Balti Országok egyike Észak-Európában. Észtország, Litvánia, Oroszország és Fehéroroszország között helyezkedik el. Területe 64589 km², lakossága meghaladja a 2 milliót. Történelme hasonló a többi Balti ország történetéhez: területe több ízben német fennhatóság alá került, míg 1918-ban hivatalosan is megalakult a Lett Köztársaság, melyet 1940-ben a Szovjetunióhoz csatoltak, majd 1991-ben nyerte el függetlenségét. Az ország protestáns hagyományokkal rendelkezik, az evangélikus lutheranizmus napjainkban is a legelterjedtebb vallás, melyet a katolikus és az ortodox egyház követ.

Az első adventista misszionárius ebben a körzetben Gerhard Perk volt, aki az 1890-es évek közepén érkezett a vidékre egy könyvevangélista csoport kíséretében. Perk, akinek a nevéhez fűződik az első bukaresti adventista hívők csoportjának megszervezése is, 1895-ben kezdte el missziós tevékenységét Rigában. 1896-ban L. R. Conradi szervezte meg itt a térség első adventista gyülekezetét. Az adventista egyház gyors növekedésnek indult, 1924-ben már 30 adventista gyülekezet működött, összesen 1800 taggal.

A laikusok nagy lendülettel vetették magukat a missziómunkába, melynek eredményeképpen 1930-ban már két helyi konferenciára osztották a területet. 1924-ben a könyvevangélisták, *A nagy küzdelem* című könyv több mint 30000 példányát osztották szét, amely az ország össz-lakosságának arányában elosztva, minden 50 személyre jelentett 1 könyvet.

Az 1935 után bevezetett megszorítások ellenére a tagok létszáma egyre növekedett, 1937-ben már 3200 tag volt nyilvántartva, 60 helyi gyülekezetben.

A kommunista rendszer megtörte az egyház szárnyalását, a tiltások következtében a taglétszám csökkent, a missziós kezdeményezések alábbhagytak.

1991 után az egyház újakezdte missziómunkáját, napjainkban az évi nyilvántartási jelentés 52 gyülekezetéről és több mint 4000 tagról szól. A számos missziós kampány, a laikusok nagymértékű hozzájárulása, valamint az a vágy, hogy megláthassák az Urat eljönni az ég felhőin, erőt nyújt a lettországi hívőknek, hogy továbbhaladva nap, mint nap hirdessék az advent üzenetet.

Adrian Neagu lelkész, Olténiai Egyházterület

G. Perk.

Adventista Teológiai Intézet – KÉPEZD AZ ELMÉDET

A cernicai adventista egyetemen magas szinten zajlik az akadémiai képzés, ugyanakkor a diákok számos esemény és terv részesei lehetnek, melyek valódi segítséget nyújtanak a tanulás folyamatában. Az államvizsgán elért eredmények és a tanárok értékelései az oktatás minőségét igazolják.

„Abban az örömben volt részem, hogy a bukaresti Adventista Teológiai Intézetben esztétikát, a rajz oktatásának módszertanát és gyakorlati elsajátítási módszereket taníthattam azok számára, akik a jövődő gyermeknemzedékeket nevelik majd.

Az általam leadott tantárgyak általában egyértelműen tájékoztató jellegűek, de leginkább az érzelmi összetevőkre, a belső megélésre fektetik a hangsúlyt, valamint mindazokra a kifinomult módszerekre, amelyek által az ember veleszületett egyéni érzékenysége és érzelmi felfogóképessége nevelhető és fejleszhető annak érdekében, hogy oktatóként tevékenyen részt vehessen a következő nemzedékek képzésében.

Bevallom nem gondoltam, hogy olyan diákok, akik nem rendelkeznek előzetes képzőművészeti ismeretekkel, ennyire érzékenyen és életlenül fogják fel a művészeti kérdéseket, és ilyen mértékű érdeklődést tanúsítanak a két- és háromdimenziós műalkotások (fénykép, film, festmények) iránt. Előadásaim általában interaktív jellegűek. Szeretem kifejezésre juttatni mások véleményét, és szeretek én magam is beilleszkedni a diákok által formált vélemények körébe.

Diákjaimmal együtt meglátogattunk bukaresti kiállításokat, múzeumokat, elemeztünk kivetített formában elénk táruló nemzetközi műalkotásokat, és kellemes meglepetésben volt részem, amikor a diákok által kifejezett kritikai beszámolókat (írott dolgozatok valamint szóbeli felszólalások) hallgattam. Kérték a bukaresti múzeumok műtárgyait, valós benyomásokat és véleményeket alkottak a művek színösszetétele, szerkezeti egysége kérdéskörében. Olyan művek is szóba kerültek, amelyeket még tájékozottsági szinten sem ismertek, például, a két világháború közötti román festészet remekművei.

A tevékenység, amelyet az Adventista Teológiai Intézet diákjaival folytattam, engem is magával ragadott. Örömmel tölt el, hogy ilyen visszajelzést kapok az előadásokba fektetett munkám után.

Szeretnék köszönetet mondani a diákoknak a kapott ötletekért, azért a kiváltságért, hogy velük együtt én is többet tanulhattam, és nem utolsósorban az együtt eltöltött csodálatos percekért. A lelkembe zártam őket, és mindig örömmel tölt el, amikor megosztják velem gondolataikat, amikor kérdéseket intéznek hozzám, és szeretném, ha ők is szívükbe zárnák a tanulmányi éveik alatt elsajátított ismereteket.

Azt gondolom, hogy egy tanár számára, a diákoktól kapott visszajelzések nagy örömet jelentenek.”

dr. Ileana Stănculescu, egyetemi előadótanár

„Az Adventista Teológiai Intézet diákjai általában beilleszkednek a koruknak és a társadalmi szakmai elvárásoknak megfelelő pszichológiai és kulturális keretekbe. A megkülönböztető jellegzetességek azokból a különbözőségekből adódnak, amelyeket a gyülekezeteikben és a családban kapott nevelésből szereztek, valamint beszédmodorukban is felfedezhető a korábban látogatott iskoláik befolyása. Mindez a tanárokkal való beszélgetéseikben, az intézeten belül és kívül tanúsított magatartásukban, valamint a nehézségekhez és az erkölcsi, esztétikai megnyilvánulásokhoz, illetve az egészséges életmódhoz való viszonyulásukban egyaránt tükröződik. Ezek a jellegzetességek felfedezhetőek az előadások alkalmával kialakuló beszélgetésekben, a szemináriumi vitákban, a gyakorlati tevékenységeken, az írott dolgozatok és a szakdolgozatok témaválasztásában, de az iskolán kívüli tevékenységeikben is úgy a kampuszon belül, mint azon kívül. Az intézet kellemes légköre ezekben a jellemvonásokban gyökerezik, és abban az értelmi-érzelmi együttérzésben, amely a diákok között, valamint a diákok és a tanárok között alakul ki. Ezt segíti elő a munkacsoportok alacsony taglétszáma is, mely rendkívül előnyös a hatékony munka szempontjából.”

dr. Ion Toma rektor, egyetemi tanár

Fotó: Emanuela Jalbă

„2006 őszétől vagyok a cernicai Adventista Teológiai Intézet tanára. Az azóta eltelt években éreztem, hogy az akkori döntésem ihletett volt, mivel mély szakmai elégtételben volt részem az intézet tanárai és diákjai körében. Diákjaink közül, szakmai téren, sokan ígéretes életpályára léptek, és örömmel tölt el, hogy mindennek én is részese lehettem, hiszen inspirálhattam, irányíthattam őket.

Az Adventista Teológiai Intézet magas elvárásoknak megfelelő színvonalon áll oktatási, emberi és erkölcsi szempontból egyaránt. Számomra a cernicai kampusz a felüdülés, a csend, az elmélkedés oázisa, ugyanakkor a legmegfelelőbb környezet az emberi kapcsolatok és a tartós barátságok kialakulására. Oktatási szempontból is rendkívül előnyös, mert minden feltételt biztosít a tanulni vágyóknak. Az intézet felszerelése modern, a könyvtár a könyvek és tanulmányok rendkívüli változatosságát kínálja, és minden itt dolgozó személy előzékeny és segítőkész. Nem utolsó szempont az is, hogy az intézet a szakmai felkészítés több formáját is nyújtja, a tanárok és szakmai előadók pedig jól felkészültek és készek a tőlük telhető legmagasabb szintű vezetést és támogatást nyújtani a diákoknak az ismeret és siker felé vezető úton. Ennek alátámasztására megemlíthetjük az intézet sikereit, a vizsgákon elért magas osztályzatokat és az egyetem elvégzése utáni sikeres beilleszkedést.”

*dr. Elena-Simona Rodat egyetemi tanár,
az adventista pasztorálteológia szak dékánja*

A IX. tudományos ülészek

Az eseményre 2013. április 9-én került sor a cernicai Adventista Teológiai Intézet kampuszában. A megnyitó beszédet az intézet elnöke, dr. Marius Munteanu egyetemi tanár tartotta. Az előadásokat két csoportba sorolták: teológia és társadalomtudományok.

A bemutatott anyagok nyomtatásban is megjelennek az Adventista Teológiai Intézet szakmai kiadványaiban. A következőkben megemlítnék néhányat a bemutatásra került témák közül:

TÁRSADALOMTUDOMÁNYOK – moderátor: Gili Bărbulescu

- *Rugalmas biztonság – egy új modell az Európai Unió munkaerőpiaca számára* – **dr. Roxana Paraschiv egyetemi előadótanár**
- *Jónás – a teljes magány drámája* – **dr. Elena Petrescu egyetemi előadótanár**
- *Alternatív megoldások a nézeteltérésekre, avagy a közvetítők és a „békecsinálók” közötti út* – **dr. Gili Bărbulescu egyetemi előadótanár**
- *Szóképzés a vallási nyelvezetben* – **dr. Roxana Lupu egyetemi tanársegéd**

TEOLÓGIA – moderátor: Adrian Petre

- *Dániel könyve 8. fejezetének elemzése az Alviero Niccacci által javasolt modell szerint* – **Adrian Petre lelkész**
- *Megalitikus, kultikus építmények – az istenség figyelmen kívül hagyása és a monumentális propaganda* – **dr. Traian Aldea egyetemi előadótanár**
- *A fizikai jelenségek bibliai kifejezésének kulturális nyelvezete* – **dr. Florin Lăiu egyetemi előadótanár**
- *Morfológiai jellegzetességek a Jelenések könyvében* – **dr. Laurențiu Moț egyetemi tanársegéd**

Az ATI diákjai Európában

2013. május 1. és 12. között az Adventista Teológiai Intézet diákjainak 19 fős csoportja, valamint 15 csoportvezető fiatal vett részt egy külföldi tanulmányúton, melynek keretén belül ausztriai, németországi és magyarországi városokat látogattak meg. Oktatási projektnek is nevezhető ez az utazás, hiszen olyan célpontokat kerestek fel, amelyek kulturális, történelmi és vallási szempontból egyaránt fontosak. A következő városokat látogatták meg: Salzburg, Nürnberg, Eisenach, Erfurt, Wittenberg, Berlin, München és Budapest.

Célul tűzték néhány olyan világhírű személyiség élete és munkássága helyének felkeresését, mint Luther Márton, Johann Sebastian Bach, Wolfgang Amadeus Mozart, P. Melancthon vagy A. Dürer. Ugyanakkor alkalmuk nyílt meglátogatni az ausztriai Bogenhofenben, illetve a németországi Friedensauban található Adventista Teológiai Intézeteket is. E nagyhírű, az adventista oktatás neves hagyományaival rendelkező, egyetemi intézmények meglátogatása és a diákokkal való találkozás nagy hatással volt úgy a romániai ifjak, mint az ausztriai és németországi diákok számára.

A kiszállás programja magában foglalta az Adventista Teológiai Intézet Harangok-zenekarának koncertjeit Bogenhofenben, Nürnbergben, Friedensauban és Bad Aiblingben. A zenekar és Geanina Sălăgean karmester erőfeszítéseit nagy siker koronázta, az előadótermek minden esetben zsúfolásig teltek hálás közönséggel, amely nagyra értékelte az előadások zenei minőségét és a kialakult lelki légkört. ■

Adventista Teológiai Intézet – ADD TOVÁBB AZ ÉRTÉKEKET ÉS VALLD MEG HITEDET

ADD TOVÁBB AZ ÉRTÉKEKET

Az Adventista Teológiai Intézet különösen figyel arra, hogy a helyes bibliai elméletknél és valós adatoknál többet nyújtson. A bibliai alapelv szerint „az igazságnak testté kell válnia”, és ez céltudatosítja a tanárokat és az intézet diákjait a különböző események megszervezésében. Arra törekednek, hogy olyan terveket dolgozzanak ki, melyek által az emberek a bibliai igazságok gyakorlati alkalmazásait is megérthetik.

2013. május 17–19, az Adventista Teológiai Intézet Napok

2006 óta minden májusban megszervezik, a cernicai kampuszban, az Adventista Teológiai Intézet Napokat. Ebben az évben az eseményre május 17–19 között került sor.

Az áhítat percei, a lelki tevékenységek és szabadidős programok mottója: *Ébredés és megújulás az ifjak számára*. A rendezvényen több mint 400 fiatal vett részt, főleg a bukaresti, a kolozsvári és a craiovai adventista líceumok tanulói közül.

A péntek esti istentisztelet egy elmélkedéssel kezdődött, amit Traian Aldea lelkész fogalma-

zott meg, majd a valdensek, illetve Husz János és Luther Márton életéből mutattak be különböző eseményeket. A szombat délelőtti istentiszteleten Daniel Nae lelkész, a Török-Ciprusi Misszió elnöke prédikált. A program végén Teodora Nae testvérnő szólalt fel, aki egy bejruti család megható tapasztalatát mutatta be, akik úgy ismerték meg a bibliai igazságokat és az advent egyházat, hogy egy angyal éjszakáról éjszakára üzenettel látogatta meg őket.

A délutáni istentisztelet 15 órakor kezdődött a kampusz bemutatásával egybekötött sétával, melyet egy zenei fesztivál követett. Az adventista iskolák tanulóiból és az Adventista Teológiai Intézet diákjaiból álló kórusok és hangszeres együttesek léptek fel.

Szombatzárás után a fiatalok beléptek az *Idő alagút*-ba, ahol a nagy reformátorok életének egy-egy mozzanatát tekinthették meg, köztük Luther Márton, Husz János, W. Tyndale, a valdensek és a hugenották tapasztalatait. A napot tábornóval zárták, mely körül énekeltek, tapasztalatokat osztottak meg egymással.

Vasárnap, a rendezvény utolsó napján, különböző szabadidős- és sporttevékenységeket szerveztek, majd a hazaindulásra készülődtek.

Az idei Adventista Teológiai Intézet Napok tapasztalata már a múlté, de a fiatalok által megélt események szép emlékként megmaradnak a résztvevők szívében és elméjében. Ez csupán egy ízelítő volt abból a sok szép eseményből, melyet azok tapasztalhatnak meg, akik az Adventista Teológiai Intézetet választják továbbtanulásuk színhelyéül.

Jövőre ez a rendezvényt május 9–11 között lesz megtartva.

Az Adventista Teológiai Intézet diákjai a sinaiai TinSerV táborban

Május 7–12 között 10 fiatal – túlnyomórészt az Adventista Teológiai Intézet diákjai – vett részt egy környezetvédelmi TinSerV programon Sinaian. Hét közben az ifjak eltakarították az ágakat, a leveleket és a szemetet a *Király útjáról*,

a legismertebb hegyi turistaútról. Azok, akik elindulnak e kikövezett hegyi úton, csodálatos látványban részesülhetnek. A diákok kezdeményezését a romániai ASI, a sinaiai adventista gyülekezet és a helyi polgármesteri hivatal is támogatta. A 10 fiatal (Loredana Arsene, Claudia Bulgaru, Ovidiu Bunduc, Ionela Daniela Fotache, George Horendeu, Daniel Nițu, Gabriela Petcana, Cezar Sturza, David Tănase és Andreea Vitan) arról is tudomást szerzett, hogy az általuk megtisztított útszakasz az 1989-es forradalom óta nem volt megtisztítva. A tevékenység hatalmas erőfeszítést követelt, azonban a jól végzett munka elégtétele és a változásnak örvendő látogatók köszönetnyilvánítása mindent kárpótolta őket és meggyőződhetek róla, hogy kezdeményezésüket siker koronázta.

Az utóbbi időben hagyománnyá vált, hogy az Adventista Teológiai Intézet diákjai részt vesznek a TinSerV programjaiban. A legutóbbi ilyen jellegű akció Hunyad megye egyik helységében zajlott.

VALLD MEG A HITEDET

Olyan világban élünk, ahol egyre inkább követelménnyé válik a kulturális, eszmei és vallási egyszínűség, ahol a türelmetlenség megnyilvánulásai egyre gyakrabban és egyre durvább formában jelentkeznek, és ahol azonoságunk vállalása egyre inkább kihívásnak számít. A helyzet még bonyolultabb, amikor vallási hovatartozásunk megvallásáról van szó. Az Adventista Teológiai Intézet diákjai és tanárai számára a hit megvallása egy folyamatos és fejlődő célkitűzés marad, függetlenül attól, hogy az országban zajló missziós tevékenységekről (nyilvános evangelizálás, Valdens Diák, gyermekfoglalkozások, stb.) vagy külföldi (Nikaragua, Kamerun, Madagaszkár, Venezuela, Malajzia, Tanzánia, Uganda vagy Kanada) missziómunkáról van szó.

Könyvevangelizálás Kanadában, Canada Youth Challenge

2009-től kezdődően, a cernicai Adventista Teológiai Intézet 32 diákja részt vesz a *Canada Youth Challenge* elnevezésű könyvevangelizációs programban. Az elmúlt évben én is abban a kiváltságban részesültem, hogy az ott tevékenykedő csapat egyik tagja lehettem. Komoly félelemmel küzdöttem, nehéz volt, de Isten a szeretet, a bátorság és a hit leckéivel vezette lép-

teimet, melyeket soha nem feledhetek el. Most már tudom, hogy célja van az én életemmel, és ezt nagyon sokszor megtapasztaltam, különösen azokban a pillanatokban, amikor olyan emberek imádkoztak érttem, akikről azt gondoltam, hogy eltávolodtak Istentől.

Az egyik ilyen személy az Új-skóciai (Kanada) Patricia Lindsay volt. A következőkben ismertetem azt a levelet, amelyet visszatérésem után kaptam tőle. Ez volt az első, melyet még számos más követett:

„Nagy áldás volt számomra, hogy hírt halhattam felőled. Isten, az Ő végtelen jóságában, egymáshoz vezetett bennünket. Ezért nagyon hálás vagyok Neki. Örömmre szolgál és kiváltságnak érzem, hogy imádkozhatsz érted. Csodálatos jövő áll előtted. Teljes szívvel bízzál Benne, és ne támaszkodj a magad bölcsességére. Ismerd el nagyságát minden utadban, és akkor Ő vezet téged.

Ezen a héten rendkívüli áldásban részesültem, egy lánnyal bővült a családom, mivel fiam házasságot kötött egy szép fiatal hölgygel. Most már két fiatal nő csatlakozott családomhoz; Te, és fiam felesége, Rachel.

Az Ésa 41:10 verse, amelyet küldtél, bátorítást nyújtott számomra. Éppen ezekre a szavakra volt szükségem. Lehetséges, hogy soha nem fogod megérteni, milyen sokat jelentettek számomra.

Hogy vagy? Szeretném, ha nem szakadna meg a kapcsolatunk. Tudom, hogy az az augusztusi alkalom, amikor az ajtómon kopogtattál, nem a pusztán véletlen műve volt. Ezt a találkozást a menny időzítette. Most mennem kell, de hamarosan újra írok. Imádkozom érted. Sokszor öllelek, remélem, érzed. És még valami, nem olvastam még ki mindenik könyvet...

Kedvesem, Ő annyira szeret téged! Szeretettel, Tricia!” ■

A leggyakoribb kérdések az Adventista Teológiai Intézettel kapcsolatban

Fotó: Emanuela Jalbă

1. Mit tud mondani az Adventista Teológiai Intézet tanári karának felkészültségéről?

Jelen pillanatban 44 tanár oktat az Adventista Teológiai Intézetben, legtöbbjük a *Szociális munka, Román nyelv és irodalom, Angol nyelv és irodalom* és *Óvodapedagógus és tanítóképző* szakon. A tanárok a törvény előírásainak megfelelően kerültek az intézet alkalmazásába, akadémiai képzéssel és többéves tapasztalattal rendelkeznek. Tanáraink nagy része más hazai és külföldi egyetemmel is együttműködik.

A *Pasztorálteológián* oktató tanárok akadémiai felkészültséggel rendelkeznek, alkalmazásukat az Unió Végrehajtó Bizottsága is jóváhagyta. Felelősségteljes oktatók, lelki rálátással bírnak a szolgálattevés és az egyház missziós céljainak kérdéseiben.

Ide tartoznak az intenzív tanfolyamokat tartó, meghívott tanárok is, akik nemzetközi tapasztalattal rendelkeznek. Ők általában, a világ több országában, az egyház jelentősebb oktatási intézményeiben is tevékenykednek.

Az akadémiai képzés minőségének alátámasztására kiemeljük, hogy az elmúlt években rendkívül jó eredmények születtek az államvizsgákon, 2012-ben pedig minden államvizsgára jelentkező diákunk nagyon jó minősítést kapott. Ugyanakkor az *Óvodapedagógus és tanítóképző* szak munkahelyi versenyvizsgára jelentkező diákjai elérték a 8,81-es átlagot, és egyikük 10-es minősítést kapott, miközben országos szinten a jelentkezők csupán 48%-a érte el az átmenő jegyet.

2. Mennyibe kerül, hogy a cernicai Adventista Teológiai Intézetben tanulhassunk?

A tanulmányi díjak, a szállás és az ellátás összege hasonló vagy valamivel alacsonyabb, mint a más egyetemeken tanuló, bentlakó diákok esetében. Például, ha valaki albérletben lakik, akkor minden esetben a hónap teljes időtartamára fizeti a bért, míg a kampuszban csak az akadémiai naptárban feltüntetett napok száma szerint kell fizetni.

A kampusz szolgáltatásai (sok esetben ingyenesek) összehasonlíthatatlanul jobbak más helyeknél. Mindent összevetve, a cernicai bentlakó diákok sokkal előnyösebb helyzetben vannak, mint a kint lakó, bért fizető társaik, ahol a lakbérrel kívül más költségeket is felszámolnak (utazás, élelem, közkölség, internet használat, stb.).

3. Tanulmányaim végeztével, hol fogok dolgozni?

A Iași-i A. I. Cuza Egyetem által nemrég végzett egyik felmérés szerint, a végzős diákok 70%-a nem talál szakmai felkészültségének megfelelő munkahelyet. Ugyanakkor megfigyelték, hogy az emberek 85%-a élete során legalább egyszer megváltoztatja lakhelyét, szakmáját vagy munkahelyét. Ezek a számok azt mutatják, hogy a munkakeresés tekintetében nagyon bizonytalan a helyzet.

E valós helyzet ellenére, az Adventista Teológiai Intézet legtöbb diákjának sikerült elhe-

lyezkednie az egyház, az állami rendszer vagy a magánvállalkozások területén. 2012-ben minden végzős diák kapott munkahelyet, aki eleget tett a lelkészképző teológiai oktatás elvárásainak. A jó hír az, hogy a többi szakosítás diákjainak is sikerült munkát találniuk, illetve éltek a továbbtanulás lehetőségével bukaresti, vagy az ország más egyetemein zajló mesterképző tanfolyamokra iratkozva. Sajnálatos módon, az *Óvodapedagógus és tanítóképző* szakon végzett diákok száma túlságosan kevésnek bizonyult az ország különböző részeiről érkező kérésekhez viszonyítva, mivel nagyon sok helyen szükség van adventista nevelőkre, tanítókra és tanárookra. Reméljük, hogy minél több fiatal választja ezt a programot, különösen most, amikor egyre növekszik az egyház oktatási intézményeinek száma.

1924-től 2012-ig, az Adventista Teológiai Intézetben közel 1500 diák végzett. További ismerető anyagot, valamint munkalehetőségeket is találsz, ha felkeresed a www.institutadventist.ro honlapot.

4. Érvényesek-e az A.T.I oklevelei?

A különböző egyezményeknek köszönhetően, az Adventista Teológiai Intézet végzőseinek okle-

veleit és tanulmányi bizonylatait az ország neves egyetemei állítják ki, mint például, a Bukaresti Egyetem vagy a Kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem. Ez nemcsak szavatolja a kiadott okmányok érvényességét és hitelességét, hanem azt is bizonyítja, hogy álláskeresés tekintetében diákjaink bármely más magas szintű oktatási intézményben végzett diákkal egyenlő szinten állnak.

5. Miért válasszam a cernicai egyetemi központot, ha a városomban is van egy hasonló képzést nyújtó oktatási intézmény?

Ennek legalább három oka van. Elsősorban azért, mert ez által keresztény környezetben tanulhatsz. Ez nemcsak lelki, gyakorlati és szabadidős, kellemes tevékenységeket jelent, hanem megadja a lehetőséget, hogy tevékenyen részt vegyél minden rendezvényen, hogy igaz barátokat szerezz, akikkel az örökkévalóságot is együtt töltheted. Másodsorban, itt hangsúlyt fektetünk az akadémiai oktatás minőségére, a jellemnevelésre, a lelki rálátásra, de az élet gyakorlati és valós kérdéseiről sem feledkezünk meg. Harmadsorban pedig, Cernica biztonságos fejlődési keretet nyújt meleg, családi környezetben, és életre szóló emlékeket jelent. ■

Fotó: Emanuela Jalbă

Az izraelita Jeruzsálem

Kidron völgyének és az Olajfák hegyének látképe Dávid palotájából. A távolban a Templom hegyének dél-keleti oldala látható.

Absolon sírhelye a Kidron völgyében

Jeruzsálem eredeti elhelyezkedése keleten a Kidron völgye és nyugaton a Tyropeum völgye közé tehető, egy Ofel elnevezésű sziklás kiszögellésen. 1004-ig a jebuzeusok birtokában volt, majd miután Dávid visszahódította a várost, ez lett Izráel fővárosa. Jeruzsálem volt a zsidók által elfoglalt utolsó kánaáni város. Meghív-

sunk el a Kidron völgyébe és Ofelbe.

A Kidron völgye keleti irányban választja el Jeruzsálemet az Olajfák hegyétől. Ezt a völgyet még Jósafát völgyének is nevezik, mivel csodálatos módon itt semmisült meg a Jeruzsálemet elfoglalni készülő ellenséges hadsereg (2Krn 20). Jóel próféta ezt a völgyet határozza meg az isteni ítélet színhelyéül a második eljövétel alkalmával, és ítélet völgyének nevezi (Jóel 3:12-14). Zakariás próféta arról ír, hogy amikor az Úr harcol a népek ellen, lábait az Olajfák hegyére helyezi, mely a völgy keleti oldalánál terül el (Zak 14:3-4). Ezért, a zsidók a Kidron völgyétől az Olajfák hegy csúcsáig húzódó részt jelölték ki temetőnek, mert azt gondolták, hogy itt támadnak fel először a halottak, mivel az Úr lábainak közelében helyezkednek el. A leghíresebb sírhelyek közül megemlítjük a következőket:

Absolon sírja, a templom keleti falának oldalánál, a völgy alapjainál helyezkedik el. Hegyoldalba vájt sírhelyről van szó, amely két részre tagolódik: a kőbe vésett, 8 helyiségből kialakított sírhely; és a sírhely előtt elhelyezkedő síremlék. A síremlék alsó része a sziklából lett kifaragva, míg a csúcsos végződésű felső részt kőtömbökből építették. Az építmény a Kr.e. I. századból származik. Az arabok Tantour Firaoun (a fáraó kalapja) megnevezéssel illették ezt a síremléket, míg a keresztények Absolon sírjaként (Absolon oszlopa) emlegetik. A megnevezés Toledói Benjámín, zsidó zarándoktól (1170) származik

2Sám 18:18 verse alapján, mely szerint Absolon emlékoszlopot állíttatott itt magának.

Hézir fiának sírja, ugyanannak a sziklaszirtnek a folytatásában helyezkedik el, mintegy 50 méterre déli irányba. A hegy oldalába vájt, sok helyiséggel és fülke alakú sírkamrával ellátott építmény. A homlokzaton látható előcsarnokot két dór oszlop díszíti. A felirat szerint a síremlék Hézir papi családjának, a XVI. papi seregnek a tulajdona.

Zakariás próféta sírja, a Hézir síremlék közvetlen szomszédságában található, sziklába vésett, négyzet alaprajzú, piramis alakú monolit. Ez a forma Jeruzsálem más részein is előfordul. A sírhely napsugarakat ábrázoló díszítése erőteljes egyiptomi behatásra utal.

A fáraó leányának sírja, a sziklagerinc legdélibb pontjánál helyezkedik el, ahol a Siloám nevezetű arab falu lakóházai kezdődnek. Messziről szemlélve kisebb háznak tűnik, a valóságban azonban a hegy oldalába vésett, az első templom idejéből származó jellegzetes sír építményről van szó. Zakariás próféta sírjához hasonlóan, eredetileg piramis alakú fedele lehetett, amely azonban nem maradt fenn. A középkorban ez a sírkamra kisebb átalakításokon esett át, amikor egy szerzetes imakamrárt alakított ki benne.

Ofel

Ofel, annak a sziklás gerincnek a megnevezése, amelyen a régi jebuzeus település feküdt. Irigylésre méltó stratégiai ponton helyezkedik el, keleten a Kidron mély völgye, nyugaton a Tyropeum völgye határolja, melyek délen egyesülve ék alakban találkoznak Siloám bejáratánál, egy meredek, sziklás helyen. Észak felől nem található természetes erődítmény, így ezt az oldalt erős falakkal védték. Ezért Jeruzsálemben minden esetben észak felől tört be az ellenség (Ez 1:3). A keleti lejtőn egy bővizű forrás biztosította a város hosszú távú ellátását ostrom idején. Ez

lehetett az oka, hogy a zsidók csak későre foglalták el.

Ezen a sziklán egy kétezer lakossal büszkélkedő jebuzeus város állt. Dávid elfoglalta ezt a helyet és észak felé terjeszkedett, megerősítette Milót, majd Salamon Mórijáig, ennek a sziklás gerincnek a csúcsáig vezette az erődített védekezési rendszert. Így a város elérte az 5000 lélekszámot. Ofel számos érdekességet nyújt a régészek számára, mivel egy több mint 4000 éves lakott terület maradványait őrzi.

Abiel háza, a keleti meredek lejtőn található. Itt, a teraszosítás folytán számtalan házat építettek. Ez, egy négy helyiségből álló, 8×8 méteres alapterületű, négy kőoszlopos belső udvarral ellátott, jellegzetesen izraeli ház. A belső udvar mentén és az emeleten is szobákat építettek. A régészek ezen a helyen egy gabonátároló edény maradványaira bukkantak, melynek egyik darabján az *Abiel* felirat látható, ebből következtek a ház tulajdonosának nevére. Egy lényeges részlet az úgynevezett „fürdőszoba” feltárása. A kis helyiség egy török hatású illemhely kövezetéhez hasonlít. Ez a ház élethű képet nyújt számunkra az első templom korának életkörülményeiről és igényeiről.

A leégett szoba, Abiel házának északi oldalán található. Romjai között a tető gerendáinak maradványaira bukkantak. A ház emelettel rendelkezett, mely beomlott, leégett, de nem teljes egészében. Sikertelen beazonosítani a gerenda fájának fajtáját, és felfedezték, hogy ez a fafajta Jeruzsálem környékén honos. A felgyülemlett hamu és a kiégett gerendák maradványai pusztító tűzvészről tanúskodnak. Ez teljes bizonyossággal Nabukodonozor idejében történhetett, aki lerombolta Jeruzsálemet. „És felgyújtotta az Úr házát és a király házát, és Jeruzsálem összes házait és mind a nagy palotákat felégette tűzzel” (2Kir 25:9).

A pecsétek háza

Ebből az építményből mindössze egy 7 m hosszú és 1 m széles sávot sikerült feltárni. A többi a Kidron patak „áldozata” lett. Megállapították, hogy a háznak különböző korszakokból származó, két réteg padlózata volt, az utóbbi réteg közvetlenül az 586-ban bekövetkezett rombolás előtti időszakban készült. Az itt talált 56 pecsét (vagy bulla) alapján nevezték el az építményt a „Pecsétek házána”.

Magyarázzuk meg mit jelent a „pecsét” megnevezés. Ezek tulajdonképpen kisméretű agyag-

darabok, melyeket egy zsinór végére erősítve a tekercek összekötésére használtak. A még képlékeny agyagba nyomta bele a hivatalnok az azonosító jelet, vagyis a pecsétet. A tekercek lehettek adás-vételi szerződések, mint amelyekről Jer 32:9-12 verseiben olvashatunk; lehettek szent iratok, mint Jer 36. fejezetében. A tűzvészben a levéltár megsemmisült, azonban az agyagpecsétek kiégtek, és kiállták az idő próbáját. Legtöbbüket sikerült azonosítani és lefordítani. Ezek közül három darab különleges jelentőséggel is bír:

- „Gamáriának, Sáfán fiának tulajdona” (Jer 36:9-12)
- „Báruk, Néria fiának, az írónak tulajdona” (Jer 36:4)
- „Azáriának, Hilkia fiának tulajdona” (1Kron 9:11)

Ez a három férfi, Gamária, Báruk és Azária kortársak voltak, és közvetlenül a templom lerombolása előtti időben éltek. Mindhárman jelentős mértékben támogatták Jeremiás próféta üzenetét és az Úr Igéjét. Mindhárman fontos tisztséget töltöttek be, ezért rendelkeztek hivatalos pecséttel. A tűz mindent elpusztított, a várost, a palotákat, a házakat és a templomot is. Elégtek a szent tekercek, a törvény kótblái is eltűntek, egy valami azonban megmaradt, ezen férfiak nevei. Nevük túlélte a tűz és az idő viszontagságait. Bárukhoz hasonlóan, valószínűleg, a másik két férfi is túlélte Jeruzsálem pusztulását, hogy megtanítsák számunkra az Istenbe vetett bizalom leckéjét.

A lépcsők fala, a fent említett két ház fölött található, ez akadályozza meg a hegyomlást. Nagy kövekből, ferde alakban épült, innen kapta a „Lépcsők Fala” elnevezést. Déli és északi oldalon két torony található. Azt sejtik, hogy e fölött, a kiugró gerinc csúcsán állt Dávid palotája. Ezt a feltevést az utóbbi évek kutatásai is bizonyították. Az ásások vastag kőfalakat, alapokat tártak fel, melyek egy nagyszabású építmény részét alkották, és ez nem lehetett más, mint Dávid palotája. A szóban forgó régészeti kutatás az „Ir David”, vagyis „Dávid városa” nevet viseli, jelvénye pedig egy bronz lantot ábrázol. ■

A Kidron patak látképe. Balra az Olajfák hegye, jobbra pedig a Mórija hegycsúcs, a Templom Hegy.

Dávid palotája

Traian Aldea a cernicai Adventista Teológiai Intézet archeológiai tanára.

Mindkét lábára sánta (I)

Egyensúlyban a liberalizmus és a konzervativizmus között

Az adventista hitvallás

Jézus utolsó kívánsága az volt, hogy tanítványai lélekben és igazságban egyek legyenek (Jn 17:21; 1Kor 1:10). Ellen White az adventista hitvallással kapcsolatban két alapvető kijelentést fogalmazott meg:

1. „Egyházunk hitvallása megegyezik azzal az imádsággal, amelyet Krisztus az Atyához intézett Jn 17. fejezetében. Ebben az fogalmazódik meg, hogy az ellentétek és a széthúzás megszegyeníti Istent.” – MS 12, 1899 (3 SM 21).

2. „A Biblia és csakis a Biblia kell, hogy legyen a mi hitvallásunk. Ez az egység egyetlen köteleke. Mindazok, akik meghajolnak a Szentírás előtt, összhangba kerülnek egymással.” – RH 1885. december 15, (1 SM 416).

A jelenvaló igazság legidősebb elve mindig a lélekben és igazságban való egység volt. Ez nem az egyház egyik oszlopa, hanem maga a tartóoszlop. Mindezek ellenére, a kereszténység létezésének századai során az egyház sorozatosan vétett Jézus végrendelete ellen, más elvárásokat emelve a Szentírás elvei fölé, a hit és a szeretet közösségét pedig püspöki (vagy zsinati) önkényuralommal helyettesítette, amely az elvek és az egyformaság egységét volt hívatott biztosítani.

Az egyház egysége azonban nem pusztán a szervezeti rendszertől függ, hanem elsősorban a hívők, az egyének hűségétől, valamint a Lélektől és Igazságtól távol álló, idegen elemekkel

szembeni közösségi hozzáállástól. Minden gyülekezetben fennáll a széthúzó, jobb- vagy baloldali irányzatok megjelenésének veszélye, melyek rombolják a keresztény lelkeséget és a bizonygatót. Ellenállhat-e egyházunk az ilyen elemeknek?

Egy átok, két átok

Ellen White és más felelősségteljes vezetők, az idők során jelezték, hogy sebezhetőek vagyunk a jobboldali hatásokkal szemben, melyek értelmünkre hatva, vagy hagyománytisztelő, konzervatív kifogásokat emelve, „próféták” és tanítók képében jelentkeznek – aggodalmaskodók, gyanakvók, kiáltozók, kötekedők, helyreállítók, összeesküvők, sőt hisztérikusak. Némelyek közülük őszinték, de rosszul informáltak, akiket még nem vesztegettek meg lelki értelemben, ám akiket egy bölcs lelkész vezetésével vissza lehet terelni a helyes irányba. Mások, sajnálatos módon, nehezen meggyőzhetőek és makacsok. Ezek a személyek vagy átestek már különböző fájdalmas tapasztalatot, vagy egyszerűen szeretik az egyéni harcot. Mindkét esetben megtéretlenségről van szó.

A széthúzás átka azonban önmagában nem volna teljes, ha nem létezne a baloldali irányzat is. Ők azok a hívők, akik több ismerettel rendelkeznek, mint maga az egyház, felvilágosultabbak, készek a megalkuvásra, elvilágiasodtak vagy az elvilágiasodás útjára léptek. Értelmük

meghaladja a Prófétaág Lelkének kijelentéseit, sőt a Bibliát is, nem beszélve a hitközösséggel szemben tanúsított hozzáállásokról. Egyesek ezek közül hódolnak bizonyos elméleteknek, tudományoknak vagy személyiségeknek. Mások kihívó magatartást tanúsítanak, figyelmen kívül hagyják a hitközösséget, hitetlenek és beképzettek. A baloldali tábor általában az értelmiségiek és az ifjak erősítik, míg a jobboldali irányzat hívei általában egyszerű emberek, közepesen képzettek, vagy bizonyos esetekben a szakmai értelmiségiek, akikről többet várnánk el.

Ne áltassuk magunkat. Az egység hiányának világszéles jelensége, amely jelenleg egyházunkban uralkodik, nagyon összetett, mélyen gyökerező kérdés. Az egyház kétoldali megosztottságáról való értekezés ennek a leegyszerűsítése, amely segít a lényeg jobb megértésében. A valódi adventizmus – a központi –, amely egyben hagyományörző és haladó szellemű is, és amely a hit és a misszió egységére buzdít, gyakran olyan elemek által kerül aláaknázott állapotba, amelyek képviselői egyedek vagy egyéni csoportosulások, az egyházzal szemben tanúsított különböző szintű ellenséges magatartás képviselői. A korábbi mozgalmak bizonyos elemei elszakadtak az egyháztól és jelenleg önálló egységként működnek: a reformisták, a dávidisták, mindenik a maga hitszakadásával és alosztályáival. Napjainkban azonban számos széthúzó csoportosulás tevődik össze az egyház tagjaiból, akik önerőből, vagy másokkal karöltve támadják minden irányból – az „igazság” nevében – az egyházat.

Ez a tényállás egy kettős átok, amely megrontja az egyház egységét, és amelynek minden körülmények között ellene kell állnunk. Nem maradhatunk közömbösek, miközben mindenféle gonosz lelkek ólálkodnak az egyház kerítése körül, és becsempészik a vetésbe terméketlen vagy mérgező gyomjaikat.

Hetednapos világiak

A világi kifejezés jelentése: „e század fia”, „a világ embere”. Az egyházban mindig léteztek elvilágiasodott elemek, amelyek bizonyos tekintetben a világhoz igazodtak. Ez a kihívás azonban soha nem volt annyira heveny és bántó, mint napjainkban. Ez is a végidő jeleinek egyik megnyilvánulása, mely sokkal meggyőzőbb, mint például a lisszaboni földrengés.

Szomorú, de igaz, hogy sok testvérünk – a legtehetségesebbek – sajnálatos módon időszertlenül tartja a Bibliát, és pusztán azt vonja

ki belőle, amit a társadalmi elvárások szempontjából, politikailag és emberileg helyesnek tart, megkérdőjelezve, sőt elítélve az ihletett szerzők üzeneteit. A Biblia így már nem hitük legmagasabb mércéje, hanem tudományos és bölcséleti egyetértésben megnyilvánuló emberi értelem. Ők elfogadják a történelmi kritika elveit, tagadva bizonyos bibliai események vagy könyvek történelmiségét, és a mennyei kinyilatkoztatással ellentétesen ítélik meg a bibliai történelem hőseit. Nem csodálkozhatunk azon, hogy ezek az emberek visszautasítják Ellen White próféta ajándékát, mivel számukra Mózes is már csupán egy szerencsétlen „bronzkori kecskepásztor”, a teremtés hete és az egyetemes özönvíz valósága pedig „zsidó mesékkel” tarkított. Az Ószövetséget barbár legendák gyűjteményének tartják, az Újszövetségből pedig csupán Pál és Jézus néhány kijelentésére emlékeznek már.

Az ilyen elvilágiasodott adventisták további jellemvonásai a következők: megvetéssel viszonyulnak az adventista egyház eredetéhez, és az egyház prófétikus szerepéhez (Jel 12:17; 14:6-12); újraértelmezik a próféciaikat; ellenségesen vagy közömbösen állnak hozzá a megkülönböztető hitalapelvekhez; viszonylagossággal értelmezik a hitet, a szombat igazságát, az erkölcsi értékeket, a közösségi álmot; az istentiszteletet zajos előadásokra cserélik; nem bátorítják a missziómunkát. Egy mindinkább felhígított, ökuméniához és a társadalmi-politikai igényekhez igazodó adventizmust hirdetnek.

Nem minden baloldali ember egyforma. Egyesek csak jelentéktelen kezdeményezők, egy mindentudó guru csodálói. Mások pedig – ők maguk a szkepticizmus és a racionalizmus megtestesítői –, mindentudásukban még a Biblia Istenét is lenézik. Annak ellenére, hogy csak felületesen ismerik a Bibliát, ezek a hitetlen hívők nagyon magabiztosak, amikor az ember állati eredetéről és a Biblia kizárólagosan kulturális, emberi jellegéről beszélnek. Nehezen érthető, hogy az ilyenek mit is keresnek Isten népe soraiban, mivel ők a kereszténység külterületeiben tengődnek, egyszerűen csak jó humanisták. Az adventista célkitűzés azonban biblikus: a reformáció kiteljesítése a kereszténységre, nem csupán a humanista reneszánsz és a modernizmus átkeresztelése. Az adventizmus célja, hogy a világban elfoglalt helyüktől függetlenül, hűséges gyermekeket nyerjen meg Istennek. A humanizmus célja az, hogy ennek a századnak követőket formáljon, akik a tudományok, a művészetek és a személyiségek csodálói, egy újjáépített Isten támogatói. ■

Florin Lăiu a cernicai Adventista Teológiai Intézet tanára.

Mond-e valamit a Biblia az ufókról?

A Biblia nem tesz említést ufókról! Természetesen, vannak olyanok, akik 2Kir 2:11 verse alapján az igenlő válasz mellett érvelnek, azonban a Bibliában semmi ahhoz hasonló jelenségről nem olvashatunk, amelyet egyesek napjainkban látni vélnek. Mindezek ellenére, némely adventisták – érzelmi és lelki szempontból egyaránt kiegyensúlyozott hívők – arról értesítettek, hogy láttak ilyen tárgyakat, és azt kérdezték, hogyan is egyeztethetnék össze mindezt a Bibliával. A közhiedelem szerint a repülő tárgyak más világokból, más bolygókról származnak, amely azt feltételezi, hogy más bolygókon is létezik intelligens életforma. A következőkben néhány fontos gondolatra hívom fel olvasóim figyelmét.

1. Más bolygókon fellelhető intelligens életforma: a Biblia kijelenti, hogy más bolygókon is létezik élet. Az angyaloknak, az emberek között végzett munkája (Mt 18:10; Zsolt 91:11) – valamint az a kijelentés, hogy az Isten fiai örvendeztek, amikor Ő alkotott – arra utal, hogy már az ember teremtése előtt is léteztek intelligens lények (Jób 38:7). Isten Fia – ha úgy tetszik, egy földönkívüli (nem a Föld bolygóról származó) – lejött a mi világunkba, hozzánk hasonlóvá vált, és miután a gonosz erőknél győzedelmeskedett, visszament a mennybe (Jn 1:1-3; Csel 1:9; Kol 2:15). Ugyanakkor ne tévesszük szem elől, hogy a gonosz erők sem erről a földről valók. Ők azért jöttek ide, hogy szembeszegüljenek Istennel és becsapják az embereket (Jel 12:7-9).

2. És ha mégis valóságosak? Mit mondhatunk azoknak, akik hiszik, hogy ezek az ufók valóságosak és más bolygókról származnak? Elsősorban, a Biblia nagyon világosan hangsúlyozza, hogy az emberek és más földönkívüli életformák között a kapcsolat kizárólagosan Krisztus közbenjárása által létezhet, Aki elküldte a Szentleket és az Ő angyalait, hogy szolgáljanak (1Tim 2:5; Jn 14:16-17,26). Másodsorban, Isten Krisztus által felfedte annak a módját, ahogyan meg lehet oldani az emberiség kellemetlen helyzetét, annak minden velejárójával együtt. Harmadsorban, Krisztus világosan leszögezte, hogy milyen

formában tér vissza (Mt 16:27; 24:30-31; 1Thes 4:14-17). Következésképpen kijelenthetjük, hogy Ő nem használ olyan ufókat amelyeket egyesek látni vélnek. Negyedsorban, a gonosz erők is részt vesznek a nagy küzdelemben arra törekedve, hogy egy helyettes megoldás felajánlásával becsapják az embereket. Ahogy a nagy küzdelem a befejezéséhez közeledik, a gonosz erők egyre erőteljesebb formában nyilvánulnak meg, csodákat és természetfeletti jelenségeket felhasználva (Jel 13:13-14). A Szentírás arról beszél, hogy ezek elmennek a föld királyaihoz, hogy Isten és az Ő népe elleni egységbe vonják őket (Jel 16:14). Sőt, meghamisítják Jézus Krisztus második eljövételét is (2Thes 2:8-9). Ezen alapvető bibliai igazságok tudatában kellene felmérni mindazokat az esetleges földönkívüli jelenségeket, amelyek világunkban ufók vagy más ahhoz hasonló megnyilvánulások formájában jelentkeznek.

3. Más bizonyítékok? Egyes adventisták felhasználták E. G. White egyik állítását, bizonygatva, hogy ő előrelátta az ufók megjelenését, és sátáni eredetűnek azonosította őket. „Nemso-kára félelmes természetfölötti jelenségek lesznek az égen, a csodákat művelő démonok hatalmának jeleként. Az ördögi lelkek bejárják az egész világot. Elmennek a föld királyaihoz, hogy rávegyék őket a csalásra, és arra, hogy Sátánnak segítsenek a menny ellen vívott utolsó csatájában” (*A nagy küzdelem*, 623–624. old.). Az olvasó döntésére bízom, hogyan értelmezze ezt az érdekes megfogalmazást. A bibliai bizonyítékok alapján bizonyossággal kijelenthetjük, hogy az idők végéhez közeledve egyre sűrűbben és erőteljesebben jelentkeznek a démoni megnyilvánulások.

A mi biztonságunk a Szentírásban gyökerezik. Ne engedjük meg, hogy ezek a jelenségek elvonják figyelmünket a valóban fontos dolgoktól: azon feladat elvégzésétől, amelyet ránk bízott Isten. Az adventisták nem kellene, hogy e jelenségek befolyása alá kerüljenek akkor sem, ha kijelenthetik, hogy látták őket. A mennyei terv és a mi részünk benne, ennél sokkal fontosabb kell, hogy legyen. ■

Ángel Manuel Rodríguez a Bibliakutató Intézet igazgatója volt.

Mit kerestek?

Akét fiatal halász, János és András, hajthatatlan vágyat érzett megismerni a különös idegent, akiről lelki vezetőjük kijelentette: „Íme, az Isten Báránya!” Majd amikor másnap is találkoztak vele, és János, a Keresztelő, ismét ugyanezt mondta róla, utána szegődtek. Többet akartak tudni róla. A Keresztelő, akit igen tiszteltek, mert valahogy világosan megfogalmazta az igazságot, amiről nekik csak sejtelmük volt, sőt volt mersze ki is mondani, újabban sokat beszélt erről az idegen férfiről, megfoghatatlan dolgokat. Azt állította, hogy látta rá leszállni az Isten Lelkét, sőt, Isten Fiának mondta, akinek a saruja szíját sem méltó megoldani. Vajon Ő lenne a megígért Messiás, Izrael reménysége? Mindenképpen meg akartak bizonyosodni róla.

Utána szegődtek hát, de nem tudták, hogyan szólítsák meg. Végül az idegen, a názareti Jézus, volt az, aki hátrafordulva megkérdezte tőlük: „Mit kerestek?” Alig leplezett zavarukban a lakhelye felől érdeklődtek, remélve, hogy így majd többet is elárul magáról. Beteljesült a vágyuk: Jézus meghívta szálláshelyére őket, ahol az egész napot együtt töltötték. Nem tudni, miről beszélgettek, de miután elmentek onnan, az első emberrel, akivel találkoztak, Simon Péterrel, már bizonyosságként közölték: „Megtaláltuk a Messiást!”

A János evangéliuma első fejezetében leírt jelenet nem csak János tapasztalatáról szól, hanem rólunk is. Megérthetjük belőle, hogy volt-e valóságos, élő találkozásunk Jézussal, és ez mit eredményezett az életünkben.

János, a történet elbeszélője, sok év távlatából is pontosan emlékszik Jézussal való első találkozására körülményeire. Arra, hogy mi keltette fel benne az érdeklődést iránta, hogy mit kérdezett tőle legelőször Jézus, ő pedig mit válaszolt Neki. Olyan élesen él benne ez a találkozás, mintha csak tegnap lett volna.

Ha találkoztunk valaha Jézussal, minden bizonnyal az első találkozásunk felejthetetlen élményként maradt meg bennünk. Pontosán tudjuk a helyét, az idejét, a körülményeit. Jól emlékszünk, hogyan közeledtünk Hozzá és Ő hogyan szólított meg bennünket. Aki kapcsolatba akar kerülni Vele, aki meg akarja Őt ismerni, kikerülhetetlenül találkozik a kérdéssel:

„Mit keresel?” Jézus szembesít önmagunkkal és létünk alapkérdéseivel: mi végre vagyunk e világon?; mi a célunk az életben?; melyek az igazán fontos dolgok?; miért érdemes küzdenünk? Hogyan válaszoltunk, válaszolunk Jézusnak és önmagunknak? A választ ezekre Ő pontosan tudja, és az egyetlen helyes magatartás Jézus kérdésére az, amit András és János tanúsított: ők meg akarták ismerni a Messiást, vágytak arra, hogy közösségük legyen Vele, és hogy Tőle kapják meg a végső választ a kérdésre: mit keresnek, mit kell keresniük ebben az életben.

Ha már találkoztunk Jézussal, és megismertük Őt, akkor biztosan tudjuk, hogy Ő a Messiás, Szabadítónk, az egyetlen megoldás minden problémánkra. Miközben együtt élünk Vele, tapasztalatokat szerzünk, melyek nyomán Jóbhoz hasonlóan kijelentjük: „Az én fülemnek hallásával hallottam felőled, most pedig szememmel látlak téged” (Jób 42:5). Érezzük és látjuk, hogy jó az Úr.

Ha már találkoztunk Jézussal, akkor nem tudunk hallgatni Róla, amint János és András sem. Életünk legfontosabb feladatának fogjuk tekinteni, hogy másokkal is megosszuk a jó hírt – „Megtaláltuk a Messiást!” – és hogy Hozzá vesszük az embereket.

Valóban találkoztál már Jézussal? Ha igen, emlékezned kell, hol és mikor, és hogy ő mit mondott neked személyesen, milyen kérdést tett fel neked. Ha valóban találkoztál Jézussal, tudnod kell, mit válaszoltál, amikor megszólított. Ha találkoztál Vele, és megragadott, ha vágytál közösségben lenni Vele, akkor tudod, hogy Rajta kívül nincs más válasz az életed kérdéseire, megoldás a problémáidra. Megtapasztaltad közvetlen jelenlétét, nem csak füleiddel hallottál Róla, hanem szemeiddel is láttad Őt. Ha találkoztál Jézussal, nem tudsz hallgatni Róla. Küldetésednek, felelősségednek érzed, hogy másokat is Hozzá vezess.

Ebben a pillanatban tudnod kell, hogy valóban találkoztál-e Jézussal. Ha még nem találkoztál Vele, már ma, még ma megteheted. „Keressétek az Urat, amíg megtalálható, hívjátok Őt segítségül, amíg közel van.” (Ésa 55:6) ■

Mezei Áron,
szerkesztő

Az Adventista Egyház nemzetközi kapcsolatai a romániai kommunista rendszer első évtizedében

A kommunista rendszer első éveiben a romániai Adventista Egyház újból felvette a kapcsolatot az európai és a világszéles adventista vezetéssel. A külföldi gyülekezetekkel való kapcsolatteremtés közvetítő embere Arthur Văcăreanu, az unió akkori kincstárnoka, a német és angol nyelv ismerője volt. Egy ideig ő volt az egyik Romániába kiküldött amerikai nagykövet hivatalosan kinevezett kísérője és tolmácsa, valamint a Nemzetközi Vöröskereszt képviselője is.

1946-ban, Arthur Văcăreanu és az unió elnöke, Dumitru Florea részt vettek az Adventista Egyház Generál Konferenciájának ülésén, mely Saint Louis-ban (AEÁ) került megszervezésre. Amikor visszatértek az országba, felszólítást kaptak, hogy vessék alá magukat egy „részletes átvizsgálásnak és házkutatásnak”, mely során a birtokukban levő kompromittáló iratokat keresték. A Generál Konferencia további közgyűlésein való részvételükre benyújtott kérésüket elutasították.

1948 után teljesen betiltották az egyház nemzetközi fórumaival való mindennemű kapcsolattartást. A vallási felekezetekre vonatkozó általános törvényrendelet 40. cikkelye kimondta: „A vallási felekezeteknek a külföldi elemekkel folytatott kapcsolatai kizárólagosan vallási jellegűek lehetnek. Egyetlen vallási felekezet és ezeknek egyetlen képviselője sem tarthat kapcsolatot az ország határain kívüli vallásos felekezetekkel, intézményekkel vagy hivatalos képviselőkkel csak a Kultuszminisztérium engedélyével és a Külügyminisztérium képviselői által.” Az említ

tett kitétel a svájci Európai Divízióval, az Amerikában székelő Generál Konferenciával, és a más országok hasonló intézményeivel fenntartott kapcsolatokra vonatkozott. Ez által, a kommunista országokat és a nyugatot egymástól elzáró vasfüggöny hosszú ideig befolyásolta az egyház svájci és amerikai fórumaival való kapcsolatait is.

1955-ben Vasile Florescu levelet írt a divízió és a román unió korábbi vezetőségét alkotó néhány személynek, mint például, A. V. Olson és Oscar Fasnacht. Érdeklődött, hogy ki a Generál Konferencia és a Román Uniót is magában foglaló Dél-Európai Divízió elnöke. Ugyanakkor arról is említést tett, hogy az adventisták „mindenhol a legnagyobb szabadságnak örvendenek, testvéreinket mindenhol tisztelik és becsülik, biztosított a munkahelyi szabad szombat is. Ennek a szabadságnak az eredményeképpen a tagok létszáma folyamatosan növekszik, 31000 tagot számlálunk, és 250 alkalmazottunk van.”

Oscar Fasnacht, 1955 szeptemberében küldött válaszából kiderült, hogy a divízió elnöke, abban az időben, M. V. Campbell, és a titkár Fridlin volt, valamint az, hogy Bernben és a Generál Konferencia szintjén semmit sem tudnak a Romániában bekövetkezett változásokról. Oscar Fasnacht megkérdezte, hogy működik-e a brassói szeminárium és a bukaresti „Cuvântul Evangheliei” könyvkiadó, és hogy még mindig Dumitru Florea-e az unió elnöke. Ugyanakkor üdvözlét küldte néhány személynek, akiket romániai munkássága folytán megismert, többek között Gheorghe Stănicănak (aki már két

éve meghalt). A. V. Olson válaszelevele szintén 1955 szeptemberében érkezett. Ő arról tudósított, hogy R. R. Fighur (1954-1966) volt a Generál Konferencia elnöke, jómagá pedig az alelnök. Hasonló kérdéseket intézett Vasile Florescuhoz az amerikai román adventisták lelkésze is, Florea Ieremia. Az 1955. szeptember 12-én kelt, a *Securitate* által átvilágított levelében így érdeklődött: „Még mindig Dumitru Florea az unió elnöke? Ki vezeti a brassói szemináriumot?” Nagyon csodálkozott a sokéves csend miatt. „Mi szerettünk benneteket, és ti, mintha mindannyian meghaltatok volna. Most pedig életjelt adsz magadról. Én nem tudom, hogy édesanyám él-e még, vagy már elhunyt. A feleségemnek volt egy testvére Temesváron, akiről már hét vagy nyolc éve semmit sem tudunk.“

A Hetednap Adventista Egyház 1955 júliusában megválasztott vezetősége engedélyt kapott arra, hogy a Szovjetunióban és a többi „népi demokratikus” országban élő, hasonló vallásúakkal levelezzen, „sőt” megengedték, hogy üdvözlétet küldje a Bernben székelő divízió vezetőségének is.

Az Adventista Egyház nemzetközi kapcsolataira vonatkozóan a Kultuszminisztérium, egyik, 1956-os jelentésében kijelentette: „Az unió újonnan választott vezetősége fogadta a magyarországi adventista vezetők látogatását és a Kultuszminisztérium nem talált okot arra, hogy ellenezze az ehhez hasonló megnyilvánulásokat, sőt másokat sem a Szovjetunióban vagy más népi demokratikus országokban. A berni látogatással kapcsolatban megjegyezzük, hogy ez egy kölcsönmeghívással járna. Egy ilyen látogatás előtt szükséges az előzetes kapcsolat felvétele egyrészt a népi demokratikus országok és a Szovjetunió adventista felekezeteivel, másrészt tisztázni kellene a hazai adventista felekezet függetlenségi helyzetét, mely nem illeszkedik a jelenleg nyugaton létező magasabb szintű fórumok esetleges feltételeibe. A Kultuszminisztérium elvileg nem emel kifogásokat a jelenlegi vezetőség nyugati látogatása ellen, melynek célja a hasonló hitű csoportosulásokkal való kapcsolatteremtés lenne, kivéve a divízióval való kapcsolattartást, mely alávetett vallásnak értelmezi őket.“

A román kormánynak, a nyugati vallási kapcsolatok felé való nyitásának érvelésére megemlégtették a kormány által meghívott dr. Brun Thomas anglikán egyházi vezető romániai látogatását. Ő az Adventista Egyház képviselőit is felkereste és beszélgetést folytatott Ștefan Năilescu elnökkel. A látogatás nyomán az angol pap

egy cikket írt, melyet a divízió lapja is átvett.

Az anglikán papot egy másik lelkész is elkísérte, aki azonban nem tudott semmit az angliai adventistákról. Ők átadták Floyd Torr, az Észak-Európai Divízió elnökének a romániai egyház üdvözlétét. Torr levélben küldött választ Ștefan Năilescunak. Erre válaszként az elnök felmagasztalta a romániai vallásszabadságot és kért néhány példányt abból a folyóiratból, amelyben az említett cikk megjelent, valamint egy új egyházi kézikönyvet. Ugyanakkor azt is megemlégtette, hogy levélben felvette a kapcsolatot az Európai Divízió elnökével, M. V. Campbellel is.

Ștefan Năilescu engedélyt kapott, hogy kapcsolatot létesítsen a szocialista országok adventista egyházaival. Ennek érdekében elküldte a Kultuszminisztériumhoz a Szovjetunió, Bulgária, Lengyelország, Magyarország, Kelet-Németország és a svájci Bernben székelő európai adventista vezetőség számára címzett hat egyforma levelet, engedélyeztetés céljából. A levél szövegéből kivágták a szeminárium évzáró ünnepségről szóló leírást, valamint a címzettekhez intézett meghívást.

Csak Svájcban jött válasz a levelekre. A Dél-Európai Divízió továbbította a vezetőség üdvözlétét, ugyanakkor meghívást intézett a romániai vezetőséghez, a divízió székhelyének meglátogatására. A meghívót a titkár írta alá, mivel az elnök akkor épp Franciaországban, egy három hónapos nyelvtanfolyamon tartózkodott.

A következő évtizedekben a divízióval folytatott levelezés egyre nagyobb méreteket öltött, különösen Dumitru Popa személyes közbenjárásának köszönhetően. Azonban a világszéles adventista vezetők romániai látogatását egészen a 70-es évek közepéig folyamatosan elleneztek. ■

Gheorghe Modoran az Adventista Teológiai Intézet egyháztörténelem tanára.

Én nem a könyvevangélista munkát választottam, hanem elhatároztam, hogy oda megyek, ahova Isten küld

Miről beszélhetnék az életadó Igével kapcsolatban másról, mint arról, amit hallottam, amit szememmel láttam, és amit kezeimmel érintettem?

Mindig szerettem a könyveket. Az olvasás volt életem öröme, egyedüli gyermekként ez volt a menedémem. Az egyetemi tanulmányaim befejeztével, komoly gyötrődések után, elfogadtam azokat a könyveket, amelyeket Isten a kezembe adott. Ez másféle olvasmány volt, mint korábbi tanulmányaim és megnyitotta az utat egy új világ felé. Később édesanyám, aki időközben megkeresztelkedett, elkezdte a könyvevangelizálási munkát. Sok tapasztalatát osztotta meg velem, melyek elragadtatással töltöttek el, ugyanakkor komoly kihívást jelentettek számomra. 1996-ban kötöttem szövetséget az Úrral, és egy évvel később csatlakoztam a könyvevangélista tevékenységhez. Én nem a könyvevangélista munkát választ-

tottam, hanem elhatároztam, hogy oda megyek, ahova Isten küld.

Egy jelenlevő, személyes Isten

Hogyan is tehettem volna másként, amikor annak ellenére, hogy oly keveset tudtam Istenről, Ő megtalálta a módját, hogy válaszoljon célkereső lelkem vívódásaira és irányt adott életemnek. „Bízzad az Úrra a te dolgaidat; és a te gondolatid véghez mennek. Mindent teremtett az Úr az ő maga céljára” (Péld 16:3-4).

Hogyan is válaszolhattam volna másként, amikor az az Isten, akiben a tegnapi még nem hittem, és akit nem ismertem – a Világegyetem Ura – megmutatta, hogy Ő egy személyes és jelenlevő Isten az életemben. Visszaemlékszem arra az időszakra, amikor nyíltan közbelépett és lecsendesítette a szavak és tettek viharát, amely közvetlenül keresztségem után zúdult rám. E dühkitörés

közepette kétségbeesetten kiáltottam Istenhez: „Uram, csendesítsd le ezt az örvényt!” Rövid idő múlva, a személy, akiért imádkoztam, mosolyogva nézett rám: „Imádkoztál azért, hogy megnyugodjak?”

Minden nehézség ellenére egyedül indultam el. Elindultam egy táskával a vállamon, másikkal a kezemben, a város térképével felszerelve, hogy megpróbáljam kiismerni magam az utcák és a házak rengetegében, a lépcsőházakban, azért fohászokodva, hogy eladhassak néhány könyvet és könnyítsek csomagom súlyán. Majdnem sírtam, kétszer-háromszor is visszafordultam egy-egy ajtó előtt, hogy még egyszer imádkozzak. A visszatéréskor azonban mindig boldog voltam. Nem jártam kiképzésekre, mégis mintha megfertőzött volna édesanyám és más ismerős könyvevangélisták lelkesedése.

Egy szerető és gondviselő Isten

Felfedeztem, hogy egy szerető Istenem van, aki gondot visel azokról, akikhez küld, de ugyanakkor rólam is gondot visel, lépésről lépésre vezetgetve a bizalom, a kitartás és a türelem, vagyis az élet legfontosabb leckéinek elsajátításában.

Egy nap, amikor nem sokan tanúsítottak érdeklődést a könyvkínálatom iránt, nagyon hamar elvégeztem a kijelölt városrész felkeresését és szerettem volna már hazamenni. Nagyon elegendő volt. Azonban amikor láttam, hogy még korán van, összeszedtem bátorságomat és beléptem még egy lépcsőházba. Egyetlen család nyitott ajtót: a hölgy csupán előzékenységből, a férfi azonban tréfás kedvvel kezdte az ismerkedést. Ez addig folytatódott, amíg a hölgynek megakadt a szeme az egyik könyv címlapján: „Ezt a képet megálmodtam az éjjel!” – mondta. Annyira érdeklődött a könyvek iránt, hogy majdnem üres táskával, de csordultig telt lélekkel léptem ki az otthonukból.

Egy téli este, munkám végeztével, az állomás felé indultam, hogy felüljek az otthonom felé tartó vonatra. A gyér világításban észrevettem egy helyet az egyik fülkében. Amint elindult

a vonat, az addigi halvány fény is kialudt. Még igazgattam egy keveset a csomagjaimon, majd végre hátradőltem az ülésen, amikor hirtelen éles hangot hallottam, majd égető fájdalmat éreztem a homlokomon. Ösztönszerűen oda-kaptam. A mellettem ülő úr azonnal megkérdezte, megsérültem-e. Nem volt súlyos a sérülésem, de nem tudtam, mi történt. Nemsokára megjelent a jegykezelő, és egy elemlámpa fénye mellett sikerült kiderítenünk a titkot. Valaki egy kővel megdobta az ülőhelyem melletti ablakot. A kő lukat ütött az ablaküvegen, majd keresztülsüvített a fülkén éppen abba az irányba haladt el, ahol nemrég az én fejem volt, majd a szemközti ablakba csapódva azt is kitörte és lendületét veszítve a lábunkhoz gurult. A jegykezelő látta, hogy nincsenek sérültek és távozott. Ekkor a mellettem ülő férfi, akinek még mindig nem láttam az arcát, így szólt: „Ezt a követ önnek szánták!” Az elképedéstől szólni sem tudtam, de szavai mélyen a szívembe vésődtek.

Egy Isten, aki nem nézi le a szerény kezdeteket és azt a munkát, amelyet nem erővel és nem hatalommal végeznek

Következett: egy egészségnevelő tanfolyam; az orvosi vizsgálatok kiértékelésének elsajátítása; egészségstandok felállítása; életmód szemináriumok bemutatása különböző intézményekben; csoportos tevékenységek; kampányok; gyülekezeti szemináriumok; iskolai szemináriumok; fiatalok képzése... Soha sem gondoltam volna, hogy a munka ilyen szépen alakul majd. A legjobban azt csodálom, hogy egy olyan gyenge és szerény személlyel, mint amilyen én vagyok, milyen hatalmas csodákat tett Isten. Megerősített és egy csodálatos munkacsoportba helyezett, ahol családtagnak érzem magam, alkalmat adott, hogy különleges embereket ismerjek meg a gyülekezetben és a gyülekezeten kívül. Számos értékes tapasztalatot őrzök a szívemben.

Bukarest egyik polgármesteri hivatalában, az előadás megtartása után, az emberek türelmesen várakoztak egészségfelmérésre. Miért kellett aznap olyan hosszú ideig várni? Azért, mert nagyon sokan tettek fel kérdéseket, amelyek megválaszolásakor lelki jellegű beszélgetések születtek. A végén, amikor a szervezővel aláírtuk a jegyzőkönyvet, a tevékenység leírásának

rovatába az egészségfelmérés mellé a „lelki tanácsadás” megjegyzést is bevezette.

Amikor egy olyan igazgató előtt állsz, aki minden érvelésed ellenére határozottan visszautasít, majd a következő pillanatban minden magyarázat nélkül mégis elfogadja a felajánlott szolgálatot és leszögezi az előadás időpontját, akkor újból megbizonyosodhatsz róla, hogy melletted egy folytonosan imádkozó csoporttárs, fölötted pedig egy hatalmas Isten áll.

Amikor este van, fáradt vagy és látod, hogy hosszú ideje már senki nem közeledett a standhoz és arra gondolsz, hogy jó lenne már összcsoomagolni, de mégis eldöntöd, hogy vársz még néhány percet, majd felbukkan egy hölgy, akivel lelki beszélgetésbe bocsátkozol, akkor elfeledkezel az óráról. Ez alkalommal a hölgy mesélni kezd: „A fiam vérrákban halt meg. Egyetemista volt. Orvos akart lenni... Azóta, a férjem és én, mint ha kővé dermedtünk volna... Olyanok lettünk, mint a szikla. Már nem is beszélgetünk. Mindenikünk bezárkózott a saját szobájába. Még van egy fiunk, de ő is ritkán jön hozzánk.” A hosszúra nyúlt beszélgetés után, a *Jézus élete* című könyvvel a kezében és újszerű ragyogással a szemében vallotta be: „Annyira boldog vagyok, hogy beléptem ebbe a boltba! Nem is tudom, miért tettem. Nem volt szándékomban. Már néhány éve nem is járok erre. Most már tudom, hogy ez nem a véletlen műve!”

Mekkora megtiszteltetés hogy ott lehetsz, és láthatod, ahogyan Isten megérinti az emberek lelkét és elméjét! Láthatod, ahogyan megtörténnek a csodák. Annyira elképesztő például, amikor csörög a telefon, válaszolsz és rádöbben, hogy egy olyan személy van a vonal másik végén, akivel két évvel azelőtt találkoztál egy standnál, és aki így szól: „Isten, a könyvek által megismertette velem egyházát. Szeretnék megkeresztelkedni, és hozzád hasonlóan dolgozni.”

Csodálatos dolog úgy haladni az élet útján, hogy teljes mértékben bízol Isten vezetésében, és tudod, hogy ismer téged, és életre szólóan vezetni lépteidet. Megkérdezted Tőle, hogy melyik a számodra legmegfelelőbb út? Lehet, hogy a könyvevangelizálás, vagy lehet, hogy valami más... én nem tudhatom. De ha megkérdezed Őt, válaszol neked! ■

Elena Florea, a Munténiai Egyházterület könyvevangélista-vezetője

„Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek...” (1Jn 1:3)

A hét trombitaszó

A mennyben honoló félórás csend (Jel 8:1) oka, hogy azok a szolgáló lelkek, akik „éjjel és nappal” hódolattal és dicsérettel járulnak a Teremtő elé (Jel 4:8), nincsenek jelen. Ez akkor történik meg, amikor az embernek Fia szent angyalok kíséretében eljön az ég felhőin (Mt 25:31). János feljegyezte, hogy a mennyben majdnem fél órán keresztül teljes csend uralkodott. Prófétikus időszámítás szerint ez 7 napot, illetve a fél óra egészen pontosan 7,5 napot jelent. Jézus visszajövetelét követően, ez az egy

hetes időszak jelentheti az advent nép, kristálytenger felé tartó utazásának időtartamát, vagy tágabb értelemben jelképezheti a földi teremtés korszakának végét, amely szintén egy 7 napos időszakkal vette kezdetét. Ennek a csendnek ugyanakkor más szerepe is van. A Jel 8:1 verse közvetlenül megelőzi a hét trombitaszó elkezdődését, így ez egy rendkívüli feszültséget is jelent, amely a hét angyal ítéletének előfutára.

Kik az angyalok?

Tisztán érthető, hogy a Jel 14:6-12 verseiben bemutatott három angyal, valamint a Jel 18:1-4 igeszakaszban említett angyal az egyház földi munkásságának jelképe. Léteznek azonban olyan szerzők, akik szerint a Jel 8:2 – 11:15 angyalai nem rendelkeznek jelképes értelmezővel. Ne feledjük azonban, hogy a Jelenések könyvében a hét angyal az egyházat jelképezi (Jel 1:20 – 3:22), Jézus kezében pedig ők a csillagok (Jel 1:16,20; 3:1), ott vannak ahol Jézus, tehát Isten színe előtt (Jel 5:6), a Jel 8:2 versének hét angyalához hasonlóan. Tehát, a trombitát fújó hét angyal szintén egyházra vonatkozó jelképek.

A hét trombitaszó ideje és jelentése

Az egyház minden nemzedékben megfújta a trombitát. Honnan tudhatjuk ezt? A hét trombitaszó bevezetőjeként, Jel 8:2-5 versei feltárják a mennyei szentély egyik jelenetét, amely a részleteken túl bemutatja Isten és a szentek között lezajló közbenjárás aktust. Ezen közbenjárás kiindulópontja természetesen Krisztus felemelése, amely az Atya jobbán való elhelyezkedésében teljeseedik ki (Zsid 8:1-2). A végszót Mihály fejedelem végidei felemelkedése jelenti, aki az Ő népéért tér vissza a földre (Dán 12:1). Tehát a hét trombitaszó azt az időszakot fedi, amely Jézus mennybemenetele és az Ő visszatérése között telik el.

Az adventisták egyetértenek abban, hogy a trombiták Isten ítéleteit jelképezik. Nem teljesen világos azonban, hogy kik felett zajlanak ezek az ítélkezési időszakok? Erre a kérdésre adott válaszként kétféle megközelítési mód vált hagyományossá, melyek alapját azok az ószö-

vetségi esetek képezik, amikor trombiták megszólaltatására sor került. Így, azon bibliaszövegek alapján, amikor a trombiták Izrael ellen szólaltak meg, egyes adventista magyarázatok állítják, hogy a hét trombitaszó a megtéretlen egyház elleni ítéletet jelenti. Ezt a hagyományos megközelítést Smith és Vuilleumier támogatta. Véleményük szerint, a hét trombitaszó a Római Birodalomban fellelhető nyugati, majd keleti kereszténységre (Róma és Bizánc) mért csapást jelképezi. Mások, akik olyan esetekből indultak ki, melyek alapján a figyelmeztetés Izrael ellen ségeinek szólt, úgy vélik, hogy a hét trombitaszó az egyház ellenségeinek és üldözőinek szól. Ezt a szemléletmódot Maxwell, Paulien és Stefanovic képviseli.

Ezt a két lehetőséget maga a Jelenések könyve tisztázza. A Jel 8:11,14; 9:4,15,20-21; és 11:13 versei világosan rámutatnak arra, hogy ezen ítéletek „az embereket”, vagyis „a föld lakóit” célozzák meg. Ez a két rokonértelmű kifejezés Isten népén kívül minden más emberre vonatkozik. A hét pecsét az isteni szövetséget áthágó egyház ítéletéről szól, a hét trombitaszó pedig ugyanazt a korszakot öleli fel és a föld lakosságára vonatkozik. Ezen nyilvánvaló bizonyítékok mellett húzzunk alá még egy erőteljes kijelentést. Az ötödik pecsét felbontásakor a hitükért üldözöttek bosszút és ítéletet kérnek a föld lakosságára és halasztást kapnak (Jel 6:9-11). A Jel 8:3-4 versei szerint, sok tömjén kíséri a szentek imádságait, az eredmény pedig a hét trombitaszó hatása a bolygó lakosságára. Ilyen értelemben, a hét trombitaszó az elnyomott hívők kiáltása, melyre Isten egyelőre csak részben válaszol. Ez nem a csapások végső ítélete, hanem egy előzetes, amelynek célja, hogy az embereket visszatérítse Istenhez.

Az első négy trombitaszó

A hagyományos adventista értelmezés szerint az első négy trombitaszó a Kr. u. 410 és 476 között, a gótok, vandálok, hunok és herulok által, a kereszténnyé vált Római Birodalomra mért csapást jelenti. Ezek a támadások vezettek a Nyugat-Római Birodalom császáruralmának a bukásához. Idővel az adventista magyarázók szükségét érezték, hogy olyan történelmi alkalmazásokat használjanak, melyek természetesen következnek a bibliai szövegértelmezésből. A következőkben ezeket ismertetjük.

Az első trombitaszó csapást mér a földre és a növényvilágra. Vérrel elegyített tűz és jégeső (Jel 8:7), melyek az ószövetségi Egyiptomra (Zsolt

78:43-48; 105:29-32), Asszíriára (Ésa 30:30), és Gógra (Ez 38:22) is hullottak. Azon elv szerint, hogy az ítélet Isten házán kezdődik (1Pt 4:17), és mivel a kereszténység első üldözői a zsidók voltak, a Jel 8:7 versében bemutatott föld és növényvilág Izrael jelképe (v.ö. Mt 3:10; Lk 23:31).

A második trombitaszó (Jel 8:7-8) a Nyugat-Római Birodalom feletti ítéletet tárja fel. A tűz-hegy Babilon jelképe (Jer 51:25), mely az újszövetség szerint Rómát jelenti (1Pt 5:13). A tenger pedig a hódítók szimbóluma (Jer 51:42,44. v.ö. Ésa 13:4).

A harmadik trombitaszó a vizek megmérgezését jelenti, melyet a „Pelín” hullócsillag okozott. De azok halálát is jelenti, akik ittak a mérgezett vízből (Jel 8:10-11). A csillag kétségkívül a Jel 9:1,11 verseiben bemutatott „mélység angyala”, vagyis Sátán. A szóban forgó időszak pedig az evangélium „vizeinek” megmérgezésére utal, melyek annak ellenére, hogy életadó erővel rendelkeznek (v.ö. Jel 21:6; 22:17), a IV.–VI. századokban bekövetkezett hamisítások következtében mégis lelki pusztulást okoztak. Eddig a pontig egyetértésben vagyunk a jelenlegi adventista magyarázatokkal.

Az égitestek elsötétedése a negyedik trombitaszó eredménye (Jel 8:12), Isten, illetve Krisztus elrejtésének jelképe (v.ö. Zsolt 72:5; Mal 4:2; Mt 17:2; Jel 1:16). Isten Igéjének hiányában ez a jelenség beteljesedett az elvilágiasodott Helénizmus valamint a sötét Középkor megjelenése pillanatában.

Az ötödik és hatodik trombitaszó

A Jel 8:13 verse az ítéletek rendkívüli fel erősödését jelenti be. A hagyományos értelmezés szerint, az ötödik és a hatodik trombitaszó (Jel 9. fejezete) az Iszlám és a Török Birodalom Bizáncra mért csapását jelképezi. A jelenlegi adventista felfogás más irányba tereli a magyarázatokat. Ezek a gonosz lelkek támadását jelentik, melyeket a skorpióként ostromló sáskák (v.ö. Lk 10:19) jelképeznek. Az ötödik trombitaszó idején ezek csak kínoznak, a hatodik idején azonban irgalom nélkül gyilkolnak. Még nem sikerült egyetértésre jutni e két trombitaszó történelmi megnyilvánulásainak azonosításában. Mégis, az olyan jelenségek, mint a filozófiai racionalizmus, a kommunizmus, az ökümenia, az elvilágiasodás és a materializmus megjelenése olyan lelki űrt teremtettek, melyet a spiritizmus által szeretnének betölteni. Ebben a szemléletben Istennek nincs helye, de meg fogjuk látni, hogy Ő készít helyet magának. ■

Laurențiu Moț
az Adventista Teológiai Intézet újszövetség tanára.

Kinek a fia volt?

ÉSAIÁS

JEREMIÁS

EZÉKIEL

HÓSEÁS

JÓEL

JEROBOÁM

JÓNÁS

ZAKARIÁS

BERÉKIÁS

AMITTAI

JÓÁS

PETUEL

BEERI

BÚZI

HILKIÁS

ÁMOS

*Alina Chirileanu,
társigazgató,
Gyermekosztály,
Román Unió*

Még hogyan nevezik őket?

TITUS

HÓSEÁS

ÉSAIÁS

SOFÓNIÁS

AGGEUS

ÁMÓS

HAGGEUS

ZOFÓNIÁS

ÁMÓSZ

OZEÁS

IZAIÁS

TITUSZ

Nincs vesztegetni való idő

Nincs vesztegetni való időnk. Nem tudhatjuk mikor ér véget a próbaidőnk. Legfeljebb földi életünk ideje áll rendelkezésünkre, és nem tudhatjuk, hogy a halál gyilkos nyila mikor fúródik szívünkbe. Nem tudhatjuk, hogy mikor leszünk arra hívva, hogy elhagyjuk ezt a földi létet, minden érdekével együtt. Az örökkévalóság előttünk áll. A függöny nem sokára felgördül. Még csak néhány rövid év, és minden élő számára elhangzik a parancs: „Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltesék meg ezután is” (Jel 22:11).

Készen vagyunk? Megismertük-e Istent, a menny Fejedelmét, a Törvényadót, és Jézus Krisztust, akit az Ő képviselőjeként elküldött ebbe a világba? Amikor életpályánk befejeződik, mondhatjuk Krisztushoz, a mi példaképünkhöz hasonlóan: „Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt. És most te dicsőíts meg engem, Atyám, te magadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam te nálad a világ létele előtt. Megjelentettem a te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál: tiéid valának, és nékem adtad azokat, és a te beszédedet megtartották?” (Jn 17:4-6).

Isten angyalai megpróbálják elvonni a figyelmünket önmagunkról és a földi dolgokról. Ne engedjük, hogy hiábavalóan fáradozzanak. A könnyelmű gondolatokhoz szoktatott elmék meg kell változzanak. „Annakokáért felövezvén elmétek derekait, mint józanok, tökéletesen reménykedjétek abban a kegyelemben, amelyet a Jézus Krisztus hoz néktek, mikor megjelen. Mint engedelmes gyermekek ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek; hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; mert meg van írva: szentek legyetek, mert én szent vagyok” (1Pt 1:13-16).

Gondolatainkat emeljük Istenhez. Tegyük meg a legnagyobb erőfeszítést, hogy győzedelmeskedjünk a szív gonosz szándékai felett. Erőfeszítéseink, kitartásunk és önmegtagadásunk egyenlő arányban kell legyen annak a célnak a végtelen értékével, amelyet elérni óhajtunk. Az élet koronáját csak akkor nyerhetjük el, ha Krisztushoz hasonlóan győzedelmeskedünk.

Folytonos függőség

Az embert az a nagy veszély fenyegeti, hogy önmagát megcsalva, önállóságot enged meg magának, ez által elszakadva Istentől, erejének forrásától. Amennyiben Isten Szentlelke nem javítja ki természetes hajlamainkat, azok az erkölcsi halál magjának hordozóivá válnak. Ha nem csatlakozunk teljes elhatározással Istenhez, nem állhatunk ellen az önzés, a kísértés és a bűn törvénytelen hatásainak.

Ahhoz, hogy Krisztustól segítséget kapjunk, először fel kell ismernünk saját szükségleteinket. Meg kell ismernünk önmagunkat. Krisztus csak azokat a személyeket tudja megváltani, akik érzik saját bűnösségüket. Csak akkor kapaszkodunk bele a mennyei erőbe és akkor mondunk le a magunk erejébe vetett bizalomról, amikor belátjuk tehetetlenségünket.

Az önmagunkról való lemondás döntését nem csak keresztény életünk kezdetén kell meghoznunk. A menny felé vezető út minden lépésekor meg kell ezt tennünk. Minden jó cselekedetünk egy rajtunk kívül álló erőtől függ. Ezért szívünket folyamatosan Isten felé kell irányítsuk, folyamatosan és őszintén meg kell vallanunk bűneinket és meg kell aláznunk magunkat az Ő színe előtt.

Igazság vagy hamisság

Naponta több ezer kérdés foglalja le figyelmünket. Vannak olyan dolgok, amelyek csak időnket pocskékolják és kérdéseket szülnek, azonban semmi jóra nem vezetnek. Annak ellenére, hogy figyelmünket és energiánkat a legmagasabb érdek felé kellene irányítanunk, mégis gyakran ezekhez képest haszontalan témákkal foglalkozunk.

Az új elméletek elfogadása önmagában nem jelent új életet lelkünknek. Ha ismereteinket fontos adatok és elvek megismerésével bővítjük, az nagyon keveset ér, amennyiben nem tudjuk gyakorlati kereszténységünkben felhasználni. Felelősségérzetre van szükségünk, hogy lelkünket olyan táplálékkal lássuk el, amely fejleszti és serkenti lelki életünket.

Íme, a kérdés, amelyet tanulmányoznunk kellene: „Mi a valóság, amelyet fejlesztenünk, szeretnünk, tisztelnünk és becsülnünk kellene?” A tudomány hívei kudarcot vallottak és elbizonytalanodtak az Isten felfedezésére tett erőfeszítéseikben. Ezen a ponton kellene feltenniük a kérdést: „Melyik az az igazság, amely segít elnyerni lelkünk megmentését?” ■

Ellen White – a Hetednapos Adventista Egyház egyik alapító tagja. Az adventisták szerint, Ellen White, szolgálatának 70 éve alatt a prófétálás biblikus ajándékát gyakorolta.

Olvasd a **Adventszemlét**, hogy megismerd a lényeges dolgokat!

Most román nyelven a facebook-on is.

A Curierul Adventist a facebook-on vár téged barátai sorába.

